

ஸ்துத் குரல் கேட்குதா?

கமலினி கதிர்

நூலகம் ஓன் டெய்ன்

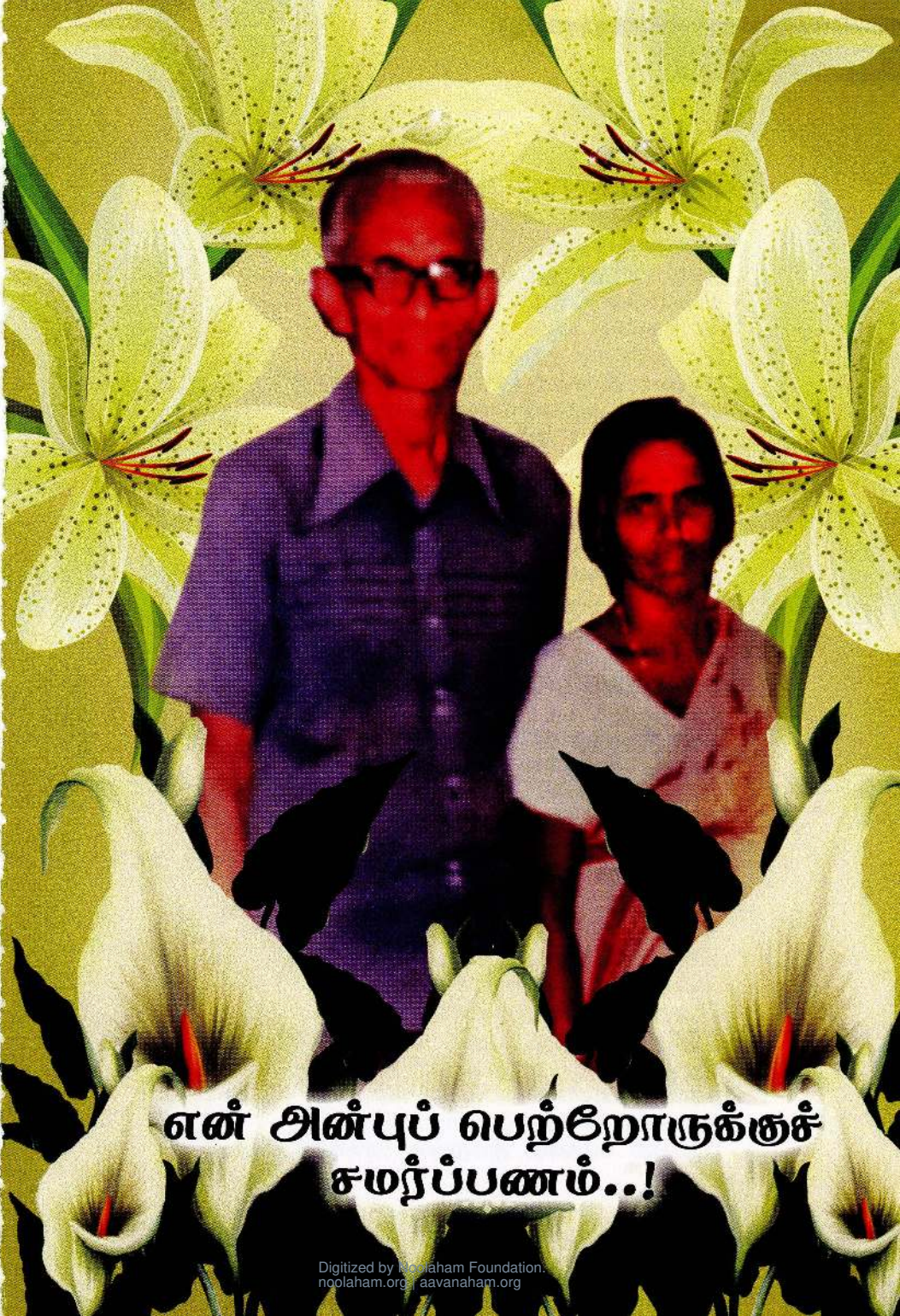
கமலினிக்ரீர்

எந்தன் குரல் கேட்கிறதா?
(கவிதைத்தொகுப்பு)

கமலினிக்ரீர்

நூன்முகம்

நூலின் பெயர்	: 'எந்தன் குரல் கேட்கிறது?'
நூலாசிரியர்	: கமலினி கதிர்
பதிப்புரிமை	: ஆசிரியருக்கே
முதற் பதிப்பு	: 2018
நூலின் எண்.	: 300
கணனி அச்சுரு	: 11
பக்கங்கள்	: 141
அட்டைப்படம்	: திரு. எஸ். சதீஸ்.
பக்க வடிவமைப்பு	: செல்வி. மிதினா 'சைபர் சிற்றி' அச்சுக்கலையகம், மன்னார்.
அச்சுப்பதிப்பு	: 'சைபர் சிற்றி' அச்சுக்கலையகம், மன்னார். cybercityprint@gmail.com Phone & Viber (+94) 715797597

என் அன்புப் பெற்றோருக்குச்
சமர்ப்பணம்..!

தந்தைக்கோர் அஞ்சலி

தந்தைக்கோர் அஞ்சலி என்ற
இந்த வார்த்தையைத் தவிர்த்து
சின்னச்சின்ன ஞாபகங்களைச்
சொற்களால் வடித்து பாமாலை
பாட நெஞ்சம் துடிக்கிறது
என்னை இவ்வுலகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தி
வாழ்க்கை வழங்கிய என் தந்தைக்கு
சமர்ப்பணமாய் இதை சமர்ப்பிக்கிறேன்

கதிரவன் விழிக்குமுன் கண் விழித்து
உதிரத்தை உழைப்பாய் எமக்களித்து
நேர்மை உண்மை மனவுறுதி என்ற
நற்குணங்களை நட்டுவைத்தீர் நமக்குள்ளே
பொறாமை வஞ்சகம் சூதுவாது என்ற
சொற்களுக்கு அர்த்தம் தெரியாத என் தந்தையே
கந்தஷஷ்டிக்கவசமும் நல்லூர்ப்பதிகமும்
உங்களாலன்றோ என் மூச்சாய் மாறியது

தந்தையென்று நீர் தள்ளிப்போய் நிற்காமல்
தாயாய் ஆசானாய் மூத்த சகோதரனாய்
பள்ளித்தோழியாய் வேலையாளாய் பழகி
யாருக்கும் எதற்கும் பயப்படாத என் தந்தையே
மரணப்படுக்கையிலும் நீர்காட்டிய மனவுறுதி
மரணத்தை வரவேற்று தெய்வ தரிசனத்துடன்
யாருக்கு வரும் உங்களைத் தவிர

இன்னாரின் மனைவி என்பதைவிட
இன்னாரின் மகளென்ற எம்முறவு
இறைவன் தந்த வரமல்லவா
இப்பிறவி முடிந்து நானும் எத்தனைபிறவி
எடுத்திட்டாலும் அத்தனை பிறவியிலும்
உங்கள் பிள்ளையாய் பிறக்கவேண்டும்
அன்றேல் எனக்கு நீங்கள் பிள்ளையாய்
பிறக்கும் வரத்தை இறைவன் தரவேண்டும்

கருவிலேற்ற அன்னைக்கு

உயிர் தந்தவர் தந்தையென்றாலும்
 உடல்தந்து உதிரம் தந்தது நீரல்லவா
 தாயே உம்நினைவு என்றும்
 நெஞ்சில் சுமையாய் கனக்கின்றது
 உம்மிடம் பட்ட கடன் தீர்
 யாது செய்வேனோ நானறியேன்

உம் உதிரத்தைப் பாலாக்கி
 உள்ளத்தைத் தொட்டிலாக்கி
 பார்த்துப் பார்த்து வளர்த்தவரே
 இரவு பகல் பேதமின்றி
 மார்மேலும் தோள்மீதும்
 சுமந்து எமைப் பராமரித்தீர்
 நித்திரையைத் துறந்து எம்
 நித்திரைக்காய் விழித்திருந்தீர்

நித்திரையில்லாத எம்மை மறக்க மாட்டீர்
 பத்திரமாய் எம்மை பக்குவமாய் பாதுகாத்தீர்
 நாம் உண்ணாது நீர் உண்ணமாட்டீர்
 எத்தனை வேலைக்கிடையிலும்
 எமக்கு பிடித்ததை பார்த்துப்பார்த்து
 ருசி ருசியாய் சமைத்து
 உருட்டித் தந்த உருண்டைச்சோறு
 உள்நாக்கில் அச்சவை ஓட்டியேயிருக்கிறது

வெறும் விளக்காயிருந்த எம்தந்தைக்கு
 எண்ணெயாய் திரியாய் எரிந்தவரே
 நன்றி கொன்றவர்களையும் துரோகிகளையும்

மன்னிக்கும் மகாத்மாவாய்
 அன்பேயுருவாய் அன்னை தெரேசாவாய்
 எப்படியென்றாலும் வாழலாமென்று நினைக்காமல்
 இப்படித்தான் வாழ வேண்டுமென்றும் நெஞ்சில்
 நல்லெண்ணம் ஊட்டி வளர்த்தீரே.

உம் துயரம் எமக்குத் தெரியவில்லை
 உம் துயரை எம்மோடு பகிர்ந்ததில்லை
 அயலவர் பிள்ளைகளை உம் பிள்ளைகளாய்
 பயன் எதிர்பாராமல் அன்பு கொண்டீர்
 பாசம் மட்டும் வைத்தீர் எம்மேல்
 பற்று வைக்காது வாழ்ந்து முடித்துவிட்டீர்
 பற்று வைக்காத வித்தையை மட்டும்
 புரியவைக்க எமக்கு மறந்துவிட்டீர்

நாங்கள் எப்படி வாழ வேண்டுமென்று
 வாழ்ந்து காட்டிய என் அம்மாவே
 எத்தனை பிறவி நான் எடுத்திட்டாலும்
 உங்கள் மகளாய் பிறக்க வேண்டும்
 கடமையே கண்ணாய் கர்மயோகியாய்
 சொல்லாமல் செயலிலே காட்டி, அம்மா..!
 நீங்கள் முற்றும் துறந்த ஞானியா அன்றேல்
 எதையும் தாங்கிய சுமைதாங்கியா?

அணிந்துரை

இலக்கியப் படைப்புகளை புலம்பெயர் தேசத்தில் வெளியிட்டுக் கொண்டிருக்கும் கமலினி கதிர் தனது "எந்தன் குரல் கேட்கிறதா?" என்ற கவிதைத் தொகுப்பொன்றை தமிழலகிற்குத் தருகின்றார். பல ஆண்டுகளாக தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி வரும் அவர் சிறுகதை மற்றும் கவிதைகளைப் படைப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டவராக உள்ளார். அவரின் இந்தப் படைப்பு புலம்பெயர் படைப்பிலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பிடிக்கும். மண்ணையும் மக்களையும் நேசித்துக் கவிதைகளைப் படைப்பதில் ஈடுபாடுடைய கமலினி கதிர் நல்லதொரு சிறுகதை எழுத்தாளராகவே எனக்கு அறிமுகமானார். அவரின் பலசிறுகதைகளை படித்துச் சுவைத்திருக்கின்றேன் எனினும் கவிதைகளை யும் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. ஆனால் சூழ்நிலை காரணமாக அவரின் கவிதைகளைத்தையும் படித்துப் பார்த்து நின்று நிதானித்து எழுத்துரு ஒன்றை என்னால் தரமுடியாமல் போய்விட்டது. எனினும் அவரின் இலக்கிய முயற்சிக்கு வாழ்த்துகளைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

வாசிக்கும் புரட்சியொன்றை தமிழரிடையே ஏற்படுத்த வேண்டிய காலமாக இந்தக் காலத்தை நோக்க வேண்டியுள்ளது. தொடர்பூடகங்களின் வெகுவான பரவலால் மக்கள் இலகுவான வழிகளில் பொழுதைக் கழிப்பதில் ஆர்வமுள்ளவர்களாக உள்ளனர். இந்நிலையில் பொதுவாக இளம் சமூகத்தினரிடையே வாசிப்பு பழக்கத்தை ஊக்குவிக்க வேண்டிய கடமை அனைத்துச் சமூக ஆர்வலர்களுக்கும் உள்ளதாகவே நான் கருதுகின்றேன். நாளிதழ்கள் - வாரஇதழ்கள் - மாதஇதழ்கள் மற்றும் இலக்கிப் படைப்புகளை புதிதாகக் கொண்டு வருகின்ற போது அதற்கான ஆதரவை மக்கள் தாராளமாக வழங்க வேண்டும். இலத்திரனியல் தொடர்பு ஊடகங்கள் தாராளமாக பெருகி இருந்தாலும் இதில் வாசிப்பதற்கான வாய்ப்புக் குறைவாகவே உள்ளது. எனவே வாசிப்பதற்கான ஊக்கம் அவசியப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்து கொண்டு செயற்பட வேண்டிய பொறுப்பு அனைவரிடமும் உள்ளது.

வாசிப்பது சிந்தனை வளர்ச்சிக்கு துணைபுரியுமாகையால் பெற்றோர் பிள்ளைகளை வாசிப்பதன் பக்கம் திருப்பிவிடுவதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். தொடுத்திரை கருவிகளை பிள்ளைகளின் கைகளில் வழங்கிப் பெற்றோர் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கின்றனர். இதன் விளைவு பிள்ளைகளிற்கு பார்வைக் கோளாறுகள் ஏற்படும். ஆனால் வாசிப்பு சிந்தனை வளர்ச்சியை துண்டிவதுடன் நினைவாற்றலையும் அதிகப்படுத்தும். எனவே புதிய படைப்பிலக்கியங்களிற்கான ஆதரவை வழங்க பெற்றோர் அவற்றைப் பெற்றுப் பிள்ளைகளின் வாசிப்பிற்கு ஊக்கத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். வீடுதோறும் வரவேற்பறையினை நூல்நிலையங்களாக்குவது தமிழ்சமூகத்தை அறிவியல் ரீதியில் மேலும் முன்னேற்றமடைய வழிவகுக்கும். புதிய படைப்புகளை போற்றுவோம். புத்தெழுச்சியுடன் நிமிர்வோம் என்பதற்கு வாசிப்பை ஆயுதமாக்குவோம்.

கமலினி கதிர் மேலும் நல்ல கவிதைகளைத் தமிழலகிற்குத் தரவேண்டும். அவரொரு சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளராக உள்ளார். அவர் தமிழுக்கு தனது சிறுகதைகளையும் தொகுத்துத் தரவேண்டுமென அன்பாக வேண்டுகோள் ஒன்றை முன்வைத்து வாழ்த்தி விடைபெறுகின்றேன்.

"கற்றோரிற்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு"

நட்புடன் - கனகரவி

எழுத்தாளர் - ஊடகவியலாளர்

சுவிற்சர்லாந்து

கைப்பேசி: 00410762614238

என்னுரை

ஈழத்துப் பறவைகள் ஆரம்பிக்க
ஈழமண் அழுவதும் மரங்கள் புலம்புவதும்
யாழ்மணம் கமழும் உணவுகளின் சுவையும்
காத்திருக்கும் தாயும் முதியதாயின் ஏக்கமும்
காத்திருக்கும் மரங்களும் சிதறிய பூக்களும்
தாத்தாவைத்தேடும்பேத்தியும் குழந்தைகளுலகமும்
அகதிகளின் அவலமும் அழும் சுவர்களும்
மொழி அன்னியப்படுவதும் மௌனித்த புத்தரும்
மக்களுக்காய் மரணித்தவர் கதை சொல்லி
மனிதநேயம் தொலைந்த பூமியைத் தொட்டு
கோயிலே கதியென்றிருக்கும் பெற்றவரும்
ஒளிந்திருக்கும் ஆன்மீகமும் கடவுளும்
குளிர்காற்றை சுவாசிக்கும் மகனும் குளிர்நிலவும்
தமிழை மறந்தாலென்ற ஏக்கமும் ஏமாந்த
வண்ணத்துப்புச்சியும்
இனிய தோழனும் “அந்த” மாதிரியிருக்கும் இலங்கையும்
அன்புத் தோழியும் குழந்தை கேட்கும் அனுசரணையும்
வெறும் மூச்சுவிடும் உறவுகளும் இனம்தேடும் மனிதர்களும்
காலங்கடந்தாலென்ன என்று மண்ணின் மணமும்
பகுத்தறிவற்ற மிருகங்களின் புலம்பலும்
நாளையகுழந்தைகள் எங்கே போகிறார்களென்ற ஏக்கமும்
எல்லாமே எல்லாமே உங்கள் கரங்களில்
தவழக் காத்திருக்கிறது.
அழகுற தவழச் செய்த சைபர் சிற்றி பிரின்டேசை
வாழ்க வளமுடன் என
வாழ்த்தி நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கமலினிகதிரீ.

சூரிச் சுவற்சர்லாந்து.

ஆசிரியை

திருமதி. பரமேஸ்வரி இராஜநாயகம்

மறைந்தாலும் உம் நினைவு
 பெற்றோர்போல் என்மன
 ஓரத்தில் ஒட்டியேயிருக்கிறது
 ஆசிரியையாய் இல்லாமல்
 எனக்கு உற்ற தோழியாய்
 உம்முடைய உற்ற சினேகிதியாய்
 எனை மதித்து வாழ்ந்தகாலம்
 இனி வராவிட்டாலென்ன
 என் கவிதைகளிலெல்லாம்
 ஒட்டியே இருக்கிறது
 உம் எண்ணங்களின் சாயல்
 மாணவியாய் இல்லாமல்
 மகளாய் உயிர்த்தோழியாய்
 உம்மையும் நினைவு கூருகின்றேன்
 “சோக்காயிருக்கு” என்ற வார்த்தை
 இன்றும் என் காதுகளில் ஒலிக்க
 “சோக்காய்” ஓர் அஞ்சலி
 உங்கள் ஆத்மசாந்திக்காய்
 உம்மால் தமிழ் வளர்த்த
 உங்கள் மாணவியால்.

உள்ளே...

முகப்பு	01	சுவர்கள் அழுகின்றன	47
நூல்முகம்	02	மனிதம்	48
தந்தைக்கோர் அஞ்சலி	04	காந்தியுக்கும் தாய்	49
கருவியிலேற்ற அன்னைக்கு	05	காந்தியுக்கிடேறன் இவ்வு	50
அணிந்துரை	07	இவ்வழம் என்பது	52
என்னுரை	09	இதைத்தவ் தேடுகின்றார்	53
ஆசிரியை திருமதி. பரமேஸ்வரி		மௌனிக்ரு புக்தர்	54
இராஜநாயகம்	10	தலை வழுக்கையாயிற்று	55
ஈழத்தூல் பறவைகளே!	13	ஈழமண் அழுகின்றதே	56
ஒரு முதிய தாய் ஏங்குகின்றாள்	15	கலைந்து போயிற்றே	57
ஒரு நிமிடம்	16	கொள்ளை கொள்ளையாய் ஆகை	58
எந்தன் குரல் கேட்கிறதா?	17	மண்ணிந்துவிடு கண்ணே.	59
ஞாரமாய்	18	எழும்பே	60
மனிதநீசயம் மரணித்த பூமி	19	வெறும் மூச்சு மட்கும் விட்டபடி	61
எனக்கு மட்குமா?	20	காலம் கடந்தாவெண்ண	63
நோயாளர்காவ வண்டி....!	21	காந்தியுப்புக்கள்	64
மூளை	22	முகர்ப்படாமலேயே	65
என்ன என்று விளங்குகிறீர்கள்	23	என்ன நடக்கடுமென்று ஒன்றும்	
ஈழத்தூ மக்கள் நாம்	24	விளங்குகலை	66
அக்புத் தேவழியை மண்ணிந்துவிடு		ஏமாந்து நின்றது	68
நண்பா!	26	மயிவிறகு	69
சிறுகொடிந்து நிற்கின்றேன்	28	மரம்	70
காதல்	29	நட்பு	71
சந்திராசமாய் வரறு சிவனும்	30	காதலிடுறான்	72
இன்றைய குழந்தைகள்	32	"அந்த" மாதிரியிடுக்கு	73
கர்ப்புக்கிரகத்தில் கடவுள்	34	சந்திரன்	75
மொழி	35	திசை மாறிய பறவைகள்	76
கவனம் மகளே!	36	வரவேற்புறைகளிலே	77
கைவிடப்பட்ட பெண்ணே!	37	வெற்றி	78
நாம் மட்கும் ஏன்	38	பெண்ணுக்கு மட்குமே	79
கடன்	39	எப்போது	80
வீழ்சிவனென்று நினைந்தாயோ	40	எந்த நாட்கு மரம்	81
தத்தளிப்பு	41	நாயகர்கள்	82
எழுந்து நில்	42	சூயற்கை	83
சூயில் குஞ்சுகளே	43	வெற்றிக்ரு வழிகாட்டி	84
துணைவிக்கொரு மடல்	44	கசப்பும் இனிப்பு	85
அகநி	45	வீடு	86
ஒரேபொரு மூறை	46	ஆக	87

இசுவல்	88	பசு பால் தருமா?	134
கோயிலை கதிப்பென்று	89	பூமாநா ஸ்சீகத் திணறுகிமாறு	135
துரோகம்	90	உயந்திரயாய்	136
சுவாசம் விடுவதை	91	ஹம்மதுவை மண்சரிவு	137
யாமனிதனாகக்	92	மணர் வலிக்கிறது	138
யாழ் மணம்	93	அன்பு மகனுக்கு	139
பாவ விமோசனம்	95	வாழ்க்கை	140
தொப்புள் கொடி	96	எங்கே போகிறார்கள்?	141
பகுக்கறிவு	97		
பூவாய் மலர்கிறது	100		
பேய்கள்	101		
மீட்குப் பார்ப்போமே	102		
மெல்ல உறங்குகும்	104		
நாகநாடாய்	105		
சீததிய பூக்கள்	106		
கூடிய தோழனை	107		
கல்பாணக் குதிரை	108		
எங்கே போகிறோம்	109		
மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல	110		
வண்ணத்தப்பூச்சி	111		
ரீனிக்ஸ் பறவையாய்	112		
வெறிச்சீசோடிப்போகிறது	113		
கல்வதைகள் உயிர் பெற்று	114		
வாழ்வதற்கான் எப்படியோ?	115		
அனுசரணை நாகமம்மா	116		
எந்த வலைத்தனம்	117		
அழிந்துபோக விடலாமா?	119		
குளிர்காற்றை சுவாசிக்க்படி	120		
கவிதை	121		
மரங்கொத்தி	122		
விதை	123		
பேய்க்கதை	124		
மக்களுக்காய் மரணித்த	125		
குழந்தைகள் உலகம்	127		
ஒயும் வயதிலிலை	128		
தாய்மொழி தயிலை மறந்தால்	129		
ஒளிந்திருக்கும் ஆன்மீகம்	130		
எங்கே என் தாந்தா	131		
மொழி அவசியமா?	132		
தாய்மொழித் தாகம்	133		

ஈழத்துப் பறவைகளே!

ஈழத்துப் பறவைகளே.....

எப்படி இருக்கிறீர்கள்?

குண்டுகள் துளைக்காமல்

இரைச்சல் கேட்காமல்

நிம்மதியாய்ப் பறக்கின்றீர்களா?

வயிறார உண்கின்றீர்களா?

கடல் கடந்து வாருங்களேன்

கவிற்சர்லாந்து நாட்டுக்கு

உணவுப்பஞ்சமில்லை அகால மரணமுமில்லை...

மரங்கள் நிறைய உங்களுக்காய்

பழுத்துக் குலுங்கி உண்ண யாருமில்லை

அழுகி விழுகின்ற நிலத்துக்காய்

அழுக்கில்லாமல் துடைத்து விட்ட வீதிகளை

ஒருமுறை வந்துதான் பாருங்களேன்

சுவிஸ் ஆட்சியின் மகத்துவத்தை நடைமுறைப்படுத்த

செப்புங்களேன் உங்கள் அரசிடம்

எங்கு நோக்கினும் உங்கள் உறவினர்

புறாக்களும் குருவிகளும்

நிம்மதியாய் வாழ்கின்றனர் இந்த நாட்டினிலே

அவர்களை குசலம் விசாரிக்க

ஒருமுறைதான் வந்து திரும்புங்களேன்

உங்கள் உறவினர் மகிழ்ந்து வரவேற்பு

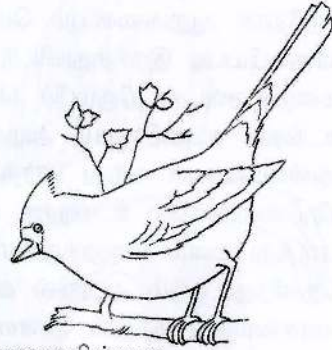
எம் நாட்டில் தொலைந்த மனித நேயத்தை

இங்கு பார்த்துப் போய்ச் சொல்லுங்களேன்

அகதிகளாய் வந்திடாதீர்!

குளிர்காலம் தாங்கமாட்டீர்!

இலையுதிர் காலத்தில் இருக்க இடமின்றி

அவதிப்படுவீர்! - ஆகவே!
 கோடைகாலத்தில் விருந்தினராய் வந்து
 சந்தோச ஆறுகளையும் மௌனிக்கும் மரங்களையும்
 விரும்பியபடி இரசித்துவிட்டு
 மனநிறைவுடன் திரும்பிச் சென்றுடுவீர்!
 உங்கள் உறவினராம் அழகுமிகு
 அன்னங்களை வந்து பார்த்திடுவீர்!
 நீர்நிலைகளிலே உயிரற்ற உடல்களைப்
 பார்த்து மனம் வெறுத்துவாழும் நீங்கள்
 தெளிந்து ஓடும் ஆற்றில் கடுங்குளிரிலும்
 அரசமைத்து நீந்தும் அன்னங்கள் அழகை
 ஒரேயொருமுறையேனும் வந்து
 பார்த்துவிட்டுத்தான் செல்லுங்களேன்...
 குளிரவில்லையா உங்களுக்கு என்று
 நான் கேட்டு பதிலில்லை
 வந்து கேளுங்களேன் அவர்களை
 ஹோய்... குளிரவில்லையா உங்களுக்கு
 அறிந்து ஒரேயொரு முறை
 எனக்குச் சொல்லிவிட்டுக் கடுங்குளிர்
 வருமுன்னே!
 சிறிலங்கா பறந்திடுவீர்!

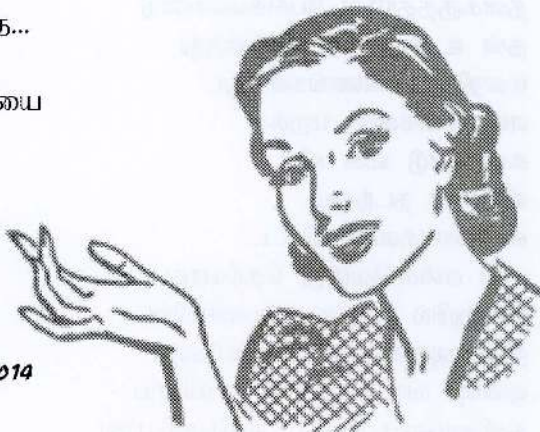
ஒரு முதிய தாய் ஏங்குகின்றாள்

மூடப்பட்ட கதவுகளுக்குள்
 தனக்குத்தானே பேசிக்கொண்டு
 தன் உறவுகளை நினைத்து
 மனதில் எண்ணங்கள் ஓட
 எண்ணங்களை மறக்க
 காற்றோடு கை வீசி
 வீதியில் நடந்தும்
 எண்ணங்களை விரட்ட
 வழி என்னவென்று தெரியாது
 வயிற்றில் சுமந்த உறவுகளின்
 நினைவுகளை அசைபோடுவது
 ஒன்றே வாழ்வின் இலட்சியமாய்
 தனிமையை விரட்ட வழிதெரியாது
 மூடப்பட்ட கதவுகளுக்குள்
 தனக்குத் தானே பேசிக்கொண்டு
 ஒரு முதிய தாய் ஏங்குகின்றாள்.

ஒரு நிமிடம்

உனக்காக சிரித்து
உனக்குப் பிடித்ததைச் சமைத்து
தன்னுடைய கனவுகளையும்
ஆசைகளையும் மறந்து - உன்
ஆயுளுக்காய்
கனவுகளுக்காய்
வெற்றிகளுக்காய்
வேண்டி...
அயராது உழைத்து
பெற்றோரிடம் இருக்கும் போது
தனக்காக வாழ்ந்து..!
உன்னோடு வாழ்ந்த
வாழ்கின்ற காலத்தில்
தன்னை மறந்து
உனக்காக வாழ்ந்த...
வாழ்கின்ற
வாழ்க்கை துணையை
ஒரு நாள்
ஒரு முறை
தன்னலமில்லாமல்
உனக்காக அன்றி
அவளுக்காய்....

நாற்றிசை (சீனையம்) 2014

எந்தன் குரல் கேட்கிறதா?

அம்மா எந்தன் குரல் உங்களுக்கு சத்தமாகக் கேட்கிறதா? உரத்த சத்தம் போட எனக்கு வலுவில்லையம்மா ஏன்மமா உங்களுக்கு என்மேல் வெறுப்பு நான் கேட்டேனா அம்மா நான் உங்களிடம் வரவேண்டுமென்று நீங்களாகக் கூப்பிட்டீர்கள் - இன்று வேண்டாம் போ என்று கலைக்கின்றீர்களே ஆசைஆசையாக உங்களோடிருந்தேன் புது உலகைப் பார்க்க எத்தனை ஆவல் இன்று வேண்டாம் வரவேண்டாமென்று விரட்ட முயற்சி செய்கிறீர்களேயம்மா அண்ணாவும் அக்காவும் ஓடி விளையாட நான் மட்டும் திரும்பிப் போகவேணுமா? ஏன்மமா புரியுதில்லை எனக்கு உங்களோடிருக்கும் அந்த மனிதனை அக்காவும் அண்ணாவும் அப்பா என்கிறார்கள் எனக்கு அப்பா என்று கூப்பிட ஆசையில்லை அவர்தானே என்னை அழிக்க வேண்டுமென்றார் எல்லாம் கேட்டுக் கொண்டோனிருந்தேனம்மா அவர்தான் யாரோ என்னை விரும்பவில்லை நீங்களும்மா அம்மா நான் உங்கள் உயிரின் அங்கமில்லையா நீங்க எப்படி எப்படியம்மா இரண்டுமாதம் உங்கள் வயிற்றில் சுமந்த என்னை இச்சின்ன உயிரை அழிக்க எப்படியம்மா மனசு வந்தது என் அழுகைக்குரல் கேட்கவில்லையா உங்களுக்கு என்னால் தாங்க முடியவில்லையம்மா அம்மா எனக்கு வலிக்குதம்மா நீங்க குடிக்கிற மருந்துகள் என்னைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் கொல்லுதம்மா மெல்ல மெல்ல இறந்து கொண்டிருக்கிறேன் இந்தச் சின்னஞ்சிறு சிசுவின் குரல் கேட்கவில்லையா உங்களுக்கு?

தூரமாய்

மகிழ்ச்சி தொலைந்து
 தூரமாய்ப் போகின்றது
 கண்ணுக்கு முன்னாலே
 போகின்ற மகிழ்ச்சியை
 எட்டிப் பிடிக்க முடியாமல்
 ஏக்கமாய்ப் பார்க்கின்றேன்.
 குழந்தைகளின் மழலை இன்பமும்
 இளையோரின் காதல் உணர்வும்
 மனிதரின் அன்புணர்ச்சியும்
 தமிழரின் விருந்தோம்பும் பண்பும்
 போர் அரக்கனால் விழுங்கப்பட்டு
 தூரமாய்ப் போகின்றதே...!
 பசியும் பகையும்
 பழிவாங்கும் வெறியும்
 மனதை ஆக்கிரமிக்க
 அன்பும் கருணையும்
 தன்னலமில்லாத் தனிக்குணமும்
 தூரமாய்ப் போகின்றதே!
 புண்களும் ரணங்களும்
 நிலைகொண்டுவிட்டது - எம்
 வாழ்வு பறிக்கப்பட்டு
 மனம் வரண்டு போக
 கண்ணீர் மழை சொரிகின்றது
 மகிழ்ச்சிப்பு..... பூக்காமல்.... போகின்றதே!

ஆய்த எழுத்து (கனடா) 2011

மனிதநேயம் மரணித்த பூமி

மரணபூமியில் தொலைந்து போனது
 சந்தோசம் மட்டுமா?
 உடலுறுப்புக்களும் தானே?
 உலோகப் பறவைகள்
 இராட்சசப் பசியுடன் விழுங்கிய
 உயிர்கள் எத்தனை ஆயிரம்
 எங்கள் மண்ணில் இனி
 கால்களும் கைகளும் முளைத்திடுமா?
 இழந்த கண்கள்
 மீண்டும் வந்து ஓட்டிக் கொள்ளுமா?
 பேய் நடமாடும் பூமியில்
 புல் பூண்டாவது முளைக்குமா?
 அப்படியெனின்..
 புவிதழ்களைக் காணும் முயற்சி
 வீண்முயற்சி ஆகுமோ?

நாற்றிசை (இணையம்) 2014

எனக்கு மட்டுமா?

உறவினரை சூழ்ந்திருக்க
உற்றார் அருகிலிருக்க
மனதினிலே உணையிருத்தி
மாற்றான் மனைவியாகின்றேன்.

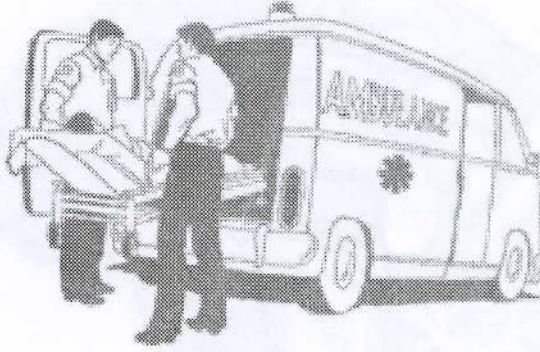

தரத்தித் தரத்திக்
காதலித்தாய்
உனைப் பெற்றவர்கள்
தடுத்தபோது
தள்ளியே எனை நிறுத்தி
தன்னலமாய்
விலகிவிட்டாய்.....

நான் மட்டும் உன்
நினைவை
நினைக்கவும் முடியாமல்
விலக்கவும் முடியாமல்
தடுமாறி நிற்கின்றேன்.

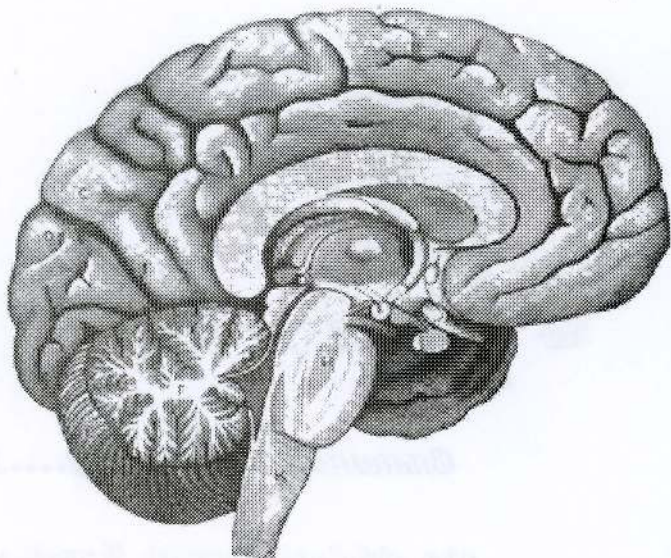
காதல் தோல்வி
எனைமட்டும் பாதிக்க
காதலித்த நீ தோல்வியைத்
தூரமாக்கி
வெற்றிக் கனி பறிக்கப்
புதுப் பெண்
தேடுகின்றாய்.....

காதல் தோல்வி
எனக்குமட்டுந்தானா?
கட்டிய கணவன் முன்னே!
தலைநிமிர்ந்து
நிற்கமுடியாமல்
தடுமாறி நிற்பது நான்
மட்டும்தானா?

நோயாளர்காவு வண்டி....!

எந்த வீதியிலும் யாரையும் போகவிடாது
 கூவிக் கூவிச் சென்றும் நான் சுமந்து
 செல்லும்
 எல்லோரையும் என்னால் காப்பாற்ற
 முடியலையே
 கதறிக்கதறிச் செல்கின்றேன் கடவுள்
 நினைத்தால் மட்டுமே
 என்னில் சென்றவர்கள் உயிர்பிழைக்க
 முடிகிறது
 என்னால் முடிந்தமட்டும் விரைகின்றேன்
 விரைந்து ஓடுகின்றேன்
 விதி வழி அவர்கள் வாழ்வு!

முளை

கைகால்களை அசைக்கின்றோம்
நாம் விரும்பினால் மட்டும்
பிடிக்காவிடில் முகத்தைக் கூட
நிறம் மாற்றித் திருப்புகின்றோம்
ஆனால் இந்த முளையை மட்டும்
என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை
ஒய்வு ஒழிச்சலின்றி
எம் அனுமதியில்லாமல்
ஏதேதோ சிந்தித்தபடி
இதை அடக்க வழி தெரியாமல்
திரும்பவும் முளை குழம்புகின்றது.

என்ன என்று விளங்குதில்லை

எனக்கு என்னவோ நடந்திட்டுது
என்ன என்றுதான் விளங்குதில்லை
நெஞ்சு எப்பவும் இடிச்சபடியிருக்கு
யாரைப் பார்த்தாலும் பயமாயிருக்கு
கைகால் எல்லாம் நடுங்குது
வாய் அசைச்சக் கதைக்க முடியுதில்லை
அம்மாவும் அப்பாவும் நெடுக அழுகினம்
என்னைத் தடவித் தடவி அழுகினம்
ஏதோ பெரிய வருத்தம் வந்திட்டுதோ
என்னைப் பார்க்க யார் யாரோ வருகினம்
அவையளின் வாயில் பெரிய பெரிய சொற்கள்
பாலியல் வன்முறை வன்புணர்ச்சி என்று
எனக்கு ஒன்றும் விளங்குதில்லை
என்ன கொடுமை இதுவென்று எல்லாரும்
சொல்லினம்
ஆனால் என்ன என்று ஒன்றும் விளங்குதில்லை
ஆனால் எனக்கு என்னவோ நடந்திட்டுது
நான் மற்றப் பிள்ளைகளைப் போல இல்லை
என்பதும்படும் எனக்கு விளங்குது
எல்லோரும் என்னை ஏதோமாதிரிப் பார்க்கினம்
ஒருத்தரும் என்னோடை விளையாடினமில்லை
எனக்கு என்ன நடந்திட்டுது.....?

ஈழத்து மக்கள் நாம்

முகவரி தொலைந்து
முகங்கள் இழந்து
விலாசமில்லாதவராய்
விலாசம் தேடும்
ஈழத்து மக்கள் நாம்.

மரணபூமியில்
தொலைந்துபோன
சந்தோசத்தை சுதந்திரத்தை
தேடித் தேடி அலைந்து
தவிக்கின்றோம் தடுமாறுகின்றோம்.

அதிகாரம் படைத்தவர்களின்
அட்டகாச விளையாட்டால்
யுத்தம் எம்மீது திணிக்கப்பட்டு
உரிமையை இழந்து உறவுகளை இழந்து
தவிக்கின்றோம் தடுமாறுகின்றோம்.

முட்டையின் மீது கல் விழுந்தது போல
நொருங்கிப் போனது எம்மவர் வாழ்வு!
திராவகம் வீசப்பட்டவன் முகமாய்
அழகையும் அடையாளத்தையும் இழந்து
தவிக்கின்றோம் தடுமாறுகின்றோம்.

கற்பிழந்த பெண்டிரும் உறவைத்
 தொலைத்த மனிதரும்
 மனித நேயத்தை குழி தோண்டிப்
 புதைக்கும்
 சகோதர இனத்தடன்
 நிவாரணப் பொருட்களுக்காய்
 உயிர்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

நிலவரம் (சுவிற்சர்லாந்து) 2007

அன்புத் தோழியை மண்கித்துவிடு நண்பா!

என் அன்புக்கினிய நண்பா
பவளமல்லிப்பூக்கள் வாசனை பரப்பிக் கண்சமிட்ட
ரோஜாமலர்கள் சின்னதாய் வந்தனம் கூற
பூக்கள் பொறுக்கி இருவரும் விளையாடி
வண்ணத்துப்பூச்சியைத் துரத்தி ஓடி
தும்பிகளைக் கலைத்து சிரிப்பும் விளையாட்டுமாய்
கையோடு கைகோர்த்து மகிழ்ந்திருந்தோமே!

செப்பு வைத்துச் சமைத்து பாவைகளுடன் விளையாடி
மழை பெய்த வெள்ளத்திலே காகிதக்கப்பல் விட்டு
கடற்கரையோரத்து ஈரமணலில் வீடுகட்டி
பாய்ந்துவரும் அலைகளிலே கால் நனைத்து மகிழ்ந்து
நீ சிரித்தால் நான் சிரித்து.....

என் வீட்டில் நீயும் உன் வீட்டில் நானுமாய்
கலகலப்பும் சிரிப்பும் வேடிக்கையும் விளையாட்டுமாய்
இரட்டைப் பிறவிகளாய் சேர்ந்து வாழ்ந்து
நீ அழுதால் நான் அழுது
நான் அழுதால் நீ அழுது
சிரிப்பும் விளையாட்டும் மகிழ்ச்சிப் பூக்களும் - இன்று
வெறும் நினைவுப் பூக்களாய்....

எனக்கு காவலாய் சினிமாவுக்கு வந்து
விவாதங்கள் செய்து அறிவை வளர்த்து
அன்புத் தோழனாய் அறிவுரை சொல்லும் ஆசானாய்
என் இனிய தோழனே!
இளமைக்காலம் இனிமையைப் பரப்ப
நான் நினைக்கவில்லையடா...
எம்மினிய நட்பு வேரோடு சாயுமென்று

அன்றொருநாள் ஒருவன் உன் காதலி
என்றென்னைச் சொன்னதற்கு
கழுத்து நரம்பு புடைக்க அவனை அடித்துத்
தள்ளினாயே! அன்று நான் புரிந்து கொண்டேன்
அப்படிப்பட்ட நட்பு தூரமாய் போயிடுமென்று
நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை...

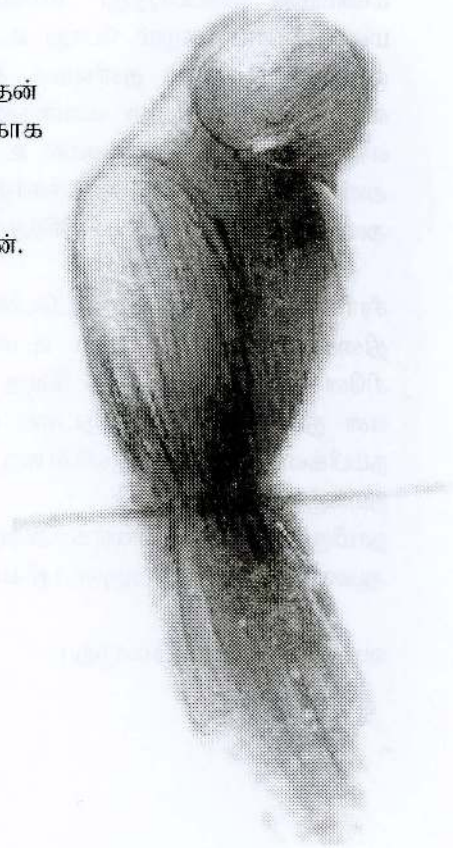
மணமகன் கைப்பிடித்து மாங்கல்யம் குடி
மனைவியாய் மாறும் போது உன் தோழமை இழந்து
ஒற்றைக் குயிலின் தனிமைக் கீதமாய்
என் நிலைமபுரிகிறதா என்னருமைச் சினேகிதனே!
என் நிலையில் நீயிருந்தால் உனக்குப் புரிந்திருக்கும்
அன்றேல் இனிய நட்பை நகர்த்தி வைத்த உன்
அன்புத் தோழியை மன்னித்துவிடு நண்பா...!

சீராக ஓடிய சிற்றாறு சட்டென்று
திசைமாறி ஓடுவது போல் உன்னன்புச்
சினேகிதியின் வாழ்வாறு வேறு திசையில்
என் துணைவன் நம் நட்பை இயல்பாக எடுப்பாரென்ற
நம்பிக்கை வீணாக இனியொரு பிறவி
நமக்குண்டெனில்
நாமிருவருமே பெண்ணாக அன்றில் இருவருமே
ஆணாகப் பிறக்க அருள் புரியட்டும் அந்த இறைவன்.

வானவில் (சுவிற்சர்லாந்து)

சிறகொடிந்து நிற்கின்றேன்

சிறகடித்துப் பறந்தேன்
சிட்டுக்குருவி போல்
தாரத்துப் பச்சையை
குளிர்நிலவு காயும்
பச்சையென எண்ணி
சிறகடித்துப் பறந்துவந்தேன்
இன்றோ ஒவ்வொரு சிறகாக
இழந்து கொண்டு
குஞ்சக் குருவிகளுடன்
சிறகொடிந்து நிற்கின்றேன்.

காதல்

காதல் என்ற மாயச் சொல்லின்
 அர்த்தமும் விளங்காமல்
 காதலோடு ஒரு வாழ்வும்
 இருக்க வேண்டுமென்ற
 உணர்வுமின்றி காதல் என்ற
 வார்த்தை மயக்கத்தில்
 வாழ்வைத் தேடி வந்து
 இன்று எல்லாமே கானல் நீராக
 காதலையும் இழந்துவிட்டு
 வாழ்வையும் தொலைத்துவிட்டு
 தேடுகின்றேன் எனக்கான வாழ்வை..

சந்தோசமாய் வாழ வேணும்

அப்பாவின் வேலைத்தளமும்
குண்டுவிச்சால் அழிஞ்சிட்டுது
அம்மாக்கும் வேலைக்குப் போக
பயமெண்டு சொல்லுறா
சென்றியைத் தாண்டும் போது
ஆமிக்காரன் கரைச்சலாம்...

சாப்பிடுறத்துக்கு காசுமில்லை
உணவு முத்திரை மட்டுமே
இரண்டு மாசமாச்சு
அண்ணா துலைஞ்சு போய்
பேப்பரில் ஏதோ எழுதிப்போட்டாராம்
யாரோ அண்ணாவைக்
கடத்திப் போட்டினமாம்

அம்மா எத்தநேரமும் அழுதபடி
தம்பியோ பசியால் துடிக்கிறான்
அக்கா அவனைத் தூக்கி வைச்சிருப்பா
எனக்கும் பசி அழுது கரைச்சல்
குடுக்க எனக்கு விருப்பமில்லை...

வீடும் நல்லாய் உடைஞ்சு போட்டுது
கனக்க ஓடுகள் உடைஞ்சிட்டுது
இரவில் அதுக்குள்ளாலை
சந்திரன் சிரிக்கின்றான்
அவனைப் பார்த்தபடி
நித்திரை கொள்ளுகின்றேன்.

பள்ளிக்கூடமுமில்லை
 அங்கை அடுத்த ஊர் அகதிகள்
 பக்கத்துவீட்டுப் பாத்திமாவும்
 நானும் சாமியைக் கும்பிடுறும்
 சண்டை முடியட்டும்
 சந்தோசம் வரட்டுமென்று...

எங்கட சாமியும்
 பாத்திமாவின் கடவுளும்
 என்ன செய்யினமோ!
 வானிலிருந்து
 குண்டுவீசுகிற பிளேனை
 உடைக்கலாம் தானே!
 நானும் பாத்திமாவும் நேர்ந்தபடி
 பிளேனுகள் உடையவேணும்.

ரீச்சர் சொன்னவ புத்தர் நல்லவராம்
 அப்ப ஏன் எங்களைக் கொல்லினம்
 எனக்கு ஒண்டும் விளங்கேல்லை
 பிள்ளையார் போய் புத்தருக்குச்
 சொல்லலாம்தானே எங்களைச்
 சாக்கொல்ல வேண்டாமென்று.

சண்டை முடிஞ்சு அண்ணா வரவேணும்
 அப்பாக்கு வேலை கிடைச்சு
 நாங்க படிக்க வேணும்
 எல்லாரும் சிரிச்சுச் சந்தோசமாய்
 வாழவேணும் அதுக்குப்
 பிள்ளையாரும் அல்லாவும்
 யேசுவும் புத்தரும் வழி செய்யவேணும்!

4694. (011வது)

இன்றைய குழந்தைகள்

அந்திம வயதில் மீட்டுப் பார்க்க
 ஆயிரம் நினைவுகள் எம்மிடம்
 சிறுவயதில் பள்ளியால் வீடு
 திரும்பும் வழிகளிலே
 மாங்காய் அடித்து உப்புடன் உண்டு
 கொய்யாக்காய் நெல்லிக்காய்
 உண்டபடி கதைகள் பல பேசி
 ஆடிஆடி வீடு வந்த கதைகள் ஏராளம்
 வாகனங்களின் ஓட்டங்குறைந்த
 வீதிகளில் பார்க்குங் குரும்பட்டியையோ
 சிறுகற்களையோ காலால் தட்டி விளையாடி
 சந்தோஷக்காற்றை இரைப்பை முழுதும் நிரப்பி
 அன்று எங்களுக்கு எங்கே மனப் பதற்றம்

இன்றுள்ள குழந்தைகள் தம்
 அந்திம காலத்தில் மீட்டுப் பார்க்க
 என்ன விடயம் முழுதாயிருக்கிறது
 அவசரஅவசரமாய் நித்திரையை உடைத்து
 காலைக்கடனை அவசரகதியில் முடித்து
 ஆற அமர இருந்து உண்ணாமல்
 கிடைத்த துரித உணவை வாயில் போட்டு
 மென்றபடியே இரவில் முடிக்காது விட்ட
 வீட்டு வேலைப் பாடங்களை
 அவசரகதியில் செய்து முடித்து
 மனப் பதற்றத்துடன் மகிழ்ச்சியைத்
 தொலைத்த பள்ளிப் பருவத்தை
 மீட்டுப் பார்க்க என்ன இருக்கிறது

எமது இளமைப் பருவம் பாட்டு
 ஆட்டம் விளையாட்டென்று
 சந்தோஷக் காற்றால் நிரம்பி வழிய
 எண்ணங்களெல்லாம் இனிக்கும் இன்றும்
 குறைந்த சில்லறை கையிலிருந்தும்
 கோயில் திருவிழாக்களில் எல்லாம்
 எண்ணியெண்ணிச் செலவழித்த மகிழ்வு
 இன்று கைநிறைய நோட்டுக்கள் வைத்து
 எண்ணாமல் செலவழிப்பதில் இருக்கிறதா
 என்றால் யோசியாது சொல்லலாம் இல்லையென்று
 கையடக்கத் தொலைபேசிக்குள் தம்மைத்
 தொலைத்து விட்டுத் தேடுகின்றார் இன்பத்தைக்
 கண்களைக் குறுக்கிக் கொண்டு.

கர்ப்பக்கிரகத்தில் கடவுள்

கோயில் தரையில் உருண்டும்
விழுந்து விழுந்து வணங்கியும்
கற்பூரத்தை ஏற்று தொட்டு வணங்கியும்
நந்தியின் காதில் ஏதோ ஓதியும்
உண்டியலின் வாயினிலே
பணத்தாள்களைத் திணித்தும்
இலிங்கத்தின் மீதிருந்த மலரைக்
கண்ணில் ஒற்றித் தலைக்கு வைத்தும்
பக்தி செய்கிறோம் உன்னிடம்
நாம் கேட்டதைத் தருவாய் நீயேன
பேரம் பேசும் மனிதனின் 'பக்தி'யில்
கரைந்து போக முடியாமல்
மிரண்டுபோய் செய்வதறியாது நிற்கிறார்
கர்ப்பக்கிரகத்தில் கடவுள்.

(தமிழ் ஒதோஸ் அகில்பக்கம் கனடா)

மொழி

மொழி என்ற ஒன்று
 புரிந்துணர்வுக்கு
 அவசியமே என்றாலும்
 பல நேரங்களில் அது
 பிரியமானவர்களைக் கூட
 ஒற்றைச் சொல்லால் காயப்படுத்தி
 சில நிகழ்வுகளுக்கு அர்த்தங்கள்
 நியாயங்கள் கற்பிக்கப்பட்டு
 கண்ணீரை விலையாக வாங்கும்போது
 மொழி அங்கே அன்னியப்பட்டு
 குற்றவாளியாய் நிற்கிறது
 மொழி என்ற ஒன்று
 இல்லையென்றால் சண்டை
 வாக்குவாதம் முரண்பாடு
 வலிகளையும் ரணங்களையும்
 வாரி இறைத்தல் இவையெல்லாம்
 இருக்காமல் போயிருக்குமோ?

கவனம் மகளே!

விழிகளாலே கற்பழிக்கும்
இழிந்த காமுகர் வாழும்நாட்டில்
சுழியோடித் தப்ப வேணும்
மகளே நீ பத்திரம் கண்ணே

தனித்து நீ எங்கேயும்
துணிந்து போய் விடாதே
மரங்களுக்கிடையே கூட
நரகாசுரர் காத்திருப்பார்

வித்தியாவுக்கு நடந்ததுபோல்
சத்தியமாய் இனி நடக்க வேண்டாம்
கத்தி அழுதாலும் அங்கு உன்னை
காத்திட யாரும் வாரார்.

உன்னை நீ தான் மட்டும்
காத்திட வேணும் கண்ணே
காடையர் வாழும் நாட்டில்
கவனமாய் வாழ வேணும்

பள்ளிக்கு அனுப்பி விட்டு
பரிதவித்து நிற்கின்றோம்
பக்குவமாய் வீடு சேர
பரமன் தான் காக்க வேணும்

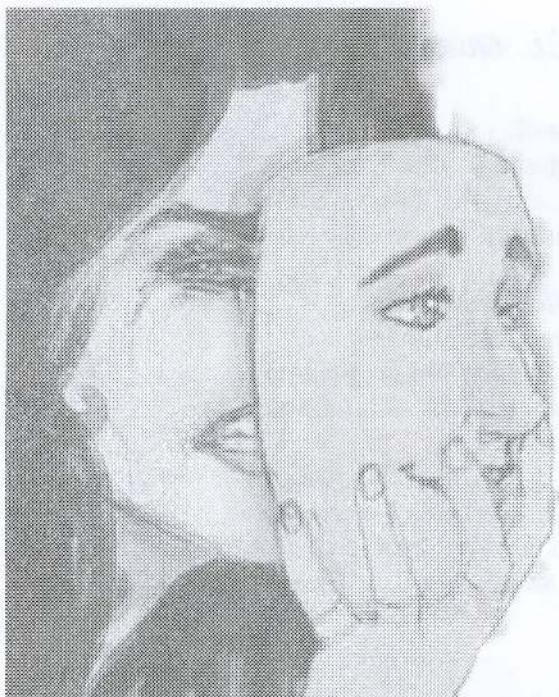
கைவிடப்பட்ட பெண்ணே!

கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்ணே! - நீ
கண்கலங்கி நிற்காதே காலம் ஓடிவிடும்
தன்னிரக்கம் உன்னைக் கோழையாக்கி
கையாலாகாதவளாய் ஆக்கிவிடும் கவனம்!

சோதனைகள் வேதனைகளைத்
தூக்கித் தூரமாய் போட்டுவிட்டு
தோற்றுப்போய் தலைகுனிந்து நிற்காமல்
சாவதற்கு முதல் சாதிக்க வேண்டாமோ?

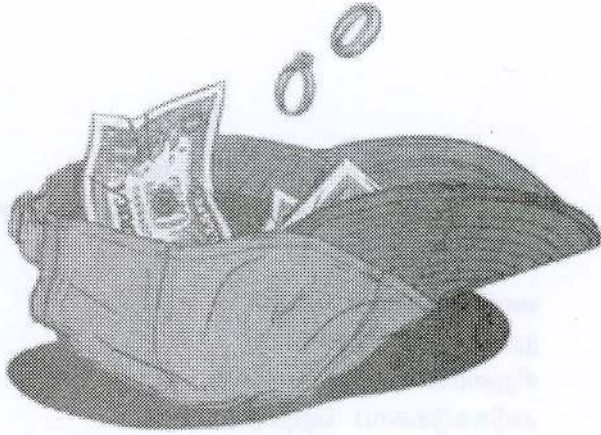
தூக்கி உனை தூரத்தில் எறிந்துவிட்டு
துயரெதுவுமின்றி துப்பிவிட்ட கணவனுக்கு
துயரை மெல்ல மென்று துப்பிவிட்டு
தலைநிமிர்ந்து வாழ்ந்து காட்ட வேண்டாமோ?

நாம் மட்டும் ஏன்

சூரியன் சிரித்தபடி உதிக்கிறது
வெயில் சிரித்தபடி எரிக்கின்றது
மரங்கள் சிரித்தபடி ஆடுகின்றன
காற்று சலசலத்தபடி வீசுகின்றது
மலர்கள் சிரித்தபடி மலர்கின்றன
மழை சிரிப்போசையுடன் பெய்கிறது
கடல் சிரிப்பலைகளுடன் ஓடுகிறது
ஆறுகள் சலசலத்தபடி ஓடுகின்றன
நாம் மட்டும் ஏன் சிரிப்பை மறந்து
அழுகையை கவலையை துணைக்கிருத்தி
வருந்த வேண்டும்

கடன்

நிழல்களை நிஜங்களென்று நம்பினேன்
 அது கானல் நீரென ஏமாந்தேன்
 எல்லோரையும் நம்பினேன்
 நயவஞ்சகர்களும் இருப்பார்கள்
 என்பதை அறியத் தவறினேன்
 காலம் செய்த பாவத்தால்
 கஷ்டப்பட்டேன்
 கடன் வாங்கிய பணத்துக்காய்
 கலங்குகின்றேன் மனமுடைந்து
 கடன் கொடுத்து முடியுமுன்
 மரணம் வந்திடுமோ என்று
 தூக்கத்தில் கூட நான்
 திடுக்கிட்டு விழிக்கின்றேன்
 கடன்பட்டார் நெஞ்சம் போல்
 கலங்குகின்றான் இலங்கை வேந்தன்
 என்ற கூற்றின் உண்மையை
 அர்த்தத்தை உணருகின்றேன்.

வீழ்வேனென்று நிகைத்தாயோ

வாழ்வில் பிரச்சனைகள்
துன்பங்கள் தோல்விகள்
சிறுமைகள் வேற்றுமைகள்
அடுக்கடுக்காய் வந்தவுடன்
வீழ்ந்திடுவேன் என்று நினைத்தாயோ
அலைஅலையாய் தோல்விகள் வந்து
என்மேல் மோதிச் சென்றாலும்
அசையமாட்டேன் பாரையாய் இறுகிடுவேன்
துன்பங்கள் முட்டிமோதிடினும்
சங்கடங்கள் தாக்கிடினும்
சஞ்சலம் கொள்ள மாட்டேன்
கர்மயோகியாய் அச்சத்தை விட்டு
அன்பினைக் கைக்கொண்டு
அவனியில் நின்றிடுவேன்
மரணம் வந்திட்ட போதும்
இறப்பு இவ்வுலகுகேயன்றி
என் ஆத்மாவுக்கில்லை.

தத்தளிப்பு

சண்டைக்குப் பயந்து
 கைதுகளுக்கு அஞ்சி
 நாடு விட்டோடினால்
 ஒளிமயமான வாழ்வு
 காத்திருக்கிறதென்று
 விண்ணில் பறந்து
 இறக்கிவிட்ட தேசத்தில்
 சிவப்புக் கம்பளம் விரித்து
 எம்மை வரவேற்கவில்லை
 மாறாய் மொழியும் தெரியாமல்
 உறவுகளும் இல்லாமல்
 ஆழ்கடலில் தூரும்பு போல்
 தத்தளித்து நிற்கின்றேனே.

எழுந்து நில்

வீழ்வதில் தவறில்லை
விழுந்தே கிடப்பதுதான்
மாபெருங் கேவலம்
தெரிந்து வீழ்வதோ
தெரியாமல் வீழ்வதோ
பெரிய விடயமேயல்ல
வீழ்ந்தே கிடக்காமல்
எழுந்து நிற்பதே
விவேகம் புத்திசாலித்தனம்
அப்போ இன்ப வாழ்வில்
தென்றல் வீசும்
சுகந்தம் மணக்கும்
பிறந்ததன் அர்த்தம்
முழுநிலவாய் தெரியும்.

குயில் குஞ்சுகளே

காகக்கூடுகளில் பொரித்த குயில்குஞ்சுகளே
காகக்கூடுகளில் வேறுவழியின்றி முட்டையிட்ட
குயில்களில் ஒன்று கூறுகின்றது நல்வார்த்தை
கொஞ்சம் காதுகொடுத்துக் கேளுங்களேன் தயைகூர்ந்து

கூடுகட்டத் தெரியாமல் நாம் புலம்பெயர்ந்து வரவில்லை
அடித்து விரட்டப்பட்டு அநாதைகளாய் இங்கு வந்தோம்
நாமிங்கு வந்ததனால் பிறந்தீர்கள் இந்நாடுகளில்
ஆமதற்காய் மாறிடாதீர் இந்நாட்டுக் குஞ்சுகளாய்

காகக்கூடுகளில் பிறந்தாலும் குயில் காகமாய் மாறுவதில்லை
காகத்தின் பழக்கமெதுவும் அந்தக் குயிலுக்கு வந்ததில்லை
கா கா என்று அவை என்றுமே கரைவதில்லை
கூ கூ என்றே குயில் குரலில் கூவுகின்றன

புலம் பெயர்ந்த தேசங்களில் பிறந்த எம் குயில்க்குஞ்சுகளே
நலமாக நீரும் சுயத்தை இழக்காமல் குயிலாக்கக் கூவிடுவீர்
குயிலாகவே வளர்ந்து குயிலாகவே
வாழ்ந்து ஏற்றம் பெற்றீடுவீர்
பயில்வதைப் பயின்று என்றும் வாழ்வில் உயர்ந்தீடுவீர்

நாம் இந்த நாடுகளில் பிறந்தோம் வளர்ந்தோம்
நாம் அவர்களைப் போலவே வாழ்ந்தீடுவோம்
மயிலைப் பார்த்து நடனமாடி சுயத்தை இழந்து
வான் கோழியாய் என்றுமே மாறிடாதீர்

குயிலாகப் பிறந்து குயிலாக வளர்ந்து
குயிலாகவே வாழ்ந்து குரலெடுத்துக் கூவிடுவீர்
நம் பண்பாட்டை மறந்தீடாதீர்
நம் பண்பாட்டைக் காத்தீடுவீர்.

துணைவிக்விதாரு மடல்

என் அன்புத் துணைவியே
 எனக்கினிமை தந்தவளே
 என் நாட்டுக்காக
 நான் துப்பாக்கி ஏந்தினேன்
 என் மண்மீட்புப்போரில்
 மண்ணுக்குள் போக நான் தயார்
 சம்பவங்களாலானதுதான் வாழ்க்கை
 ஓ மரணமே நீ நெருங்கி வா
 எனக்குப் பயமில்லை
 என் மண்ணுக்காய் உயிர் துறக்க
 நான் பின்நிற்க மாட்டேன்
 நான் எம்மினத்திற்கு துரோகம்
 செய்த துரோகியில்லை
 வீரன் - மாவீரன்
 என் மண்ணுக்காய் என் மரணம்
 ஒரு நாள் என் செல்வங்கள்
 கேட்பார்கள் எங்கே எம் தந்தையென்று
 நிமிர்த்திய நெஞ்சுடன் கண்ணில்
 ஈரமின்றிச் சிரிக்கும் கண்களுடன் சொல்
 எம்மண்ணுக்காய் உயிர் நீத்தான்
 உங்கள் தந்தை யென்று
 உங்கள் அப்பா இறக்கவில்லை
 எம்மண்ணில் தாவப்பட்டிருக்கிறார் விதையாய்
 மீண்டும் வருவார் வீரனாக என்று.

அகதி

பம்பலப்பிட்டி இந்துக்கல்லூரியில்
 1983ம் ஆண்டு முதல் அகதிவாசம்
 பதினெட்டு வயதினிலே பயணம் ஆரம்பம்
 அடுத்தடுத்து நாடுநாடாய் பறந்து
 அகதி அந்தஸ்து கேட்டு
 அத்தனையும் நிராகரிக்கப்பட்டு
 இப்போது வயது ஓடிப் போக
 முப்பதையும் தாண்டியாச்சு
 நான் அங்கீகரிக்கப்படாமல்
 நான் நிராகரிக்கப்பட்டவனாய்
 கடன் மட்டும் சுமந்து கொண்டு
 அலைகின்றேன் நாடுநாடாய்
 நாடு அற்றவனுக்கு உன்நாடு செல்
 என்று மீண்டும் விமானத்தில்
 கொழும்பு பயணம் இம்முறை
 அகதி முகாமில்லை பூசாமுகாம் நிச்சயம்.

ஒரேயொரு முறை

நான் பள்ளியால் வருவதற்கு
பத்து நிமிடம் தாமதமானால்
வீதியில் ஓடிவரும் என்தாய்
நான் காணாமல் போன சேதி
கேட்டு துடிதுடித்திருப்பா
எப்படியெல்லாம் பதறியிருப்பா

நான் அழுத போதெல்லாம்
கண்ணீர் துடைக்கும் அம்மா
நான் இன்று பூசா முகாமில்
உரிமைப் போராட்டத்துக்காய்
போராடி இன்று வெஞ்சிறையில்
உயிருசலாட இருக்கின்றேன்

என்விழி நீர் துடைக்க என்னம்மா
என்னருகில் இல்லை இருந்திருந்தால்
வெஞ்சிறையும் எனக்கிங்கு
பஞ்சமெத்தை ஆகியிருக்கும்
என்னம்மாவின் அன்பு முகத்தை
ஒருமுறை பார்க்க வேண்டும்

என்னம்மாவின் அன்பு முகத்தை
அன்பாகத் தடவி நானிருக்கிறேனம்மா
கவலைப்படவேண்டாம் உயிரோடுன்னிடம்
அவதியின்றி வருவேனம்மா என்று
கூறமட்டும் ஒரேயொருமுறை என்னை
வெளியில் விட்டால் போதும்.

சுவர்கள் அழுகின்றன

உடைந்த கதவுகள்
 ஓடுகளில்லாக் கூரை
 கிழிக்கப்படாத நாட்காட்டி
 எங்கும் அசுத்தம்
 குப்பை மேடாய் வீடு
 வைகாசி 19 2009ற்கு முன்
 வாழ்ந்ததன் அறிகுறியாய்
 பாத்திரங்கள் தளபாடங்கள்
 ஆனாலும் குடியிருந்தவர்
 நினைவைச் சுமந்து
 சுவர்கள் அழுகின்றன.

மனிதம்

நொருங்கிய தலைகள்
சிதறிய மூளைகள்
முறிந்த கால்கள்
ஒடிந்த கைகள்
சிதறடிக்கப்பட்ட உடல்கள்
எங்கும் மனித ஓலம்
மனித நேயம் எங்கே?
“மனிதம்” எங்கே மறைந்துவிட்டது
“மனிதம்” மறைந்து விட்டதா? அன்றேல்
“மனிதம்” மறக்கப்பட்டு விட்டதா?

காத்திருக்கும் தாய்

தாலாட்டுப் பாடி
தாய் வளர்த்த பிள்ளை
இன்று இருப்பதோ
ஐந்தறை சொந்த வீட்டில்

பசித்திருந்து மகனை
பார்த்துப் பார்த்து வளர்த்து
படிப்பின் உச்சியில்
படியேற்றி விட்டாள் தாய்

பதவிகளின் பகட்டில்
பத்தினியின் மிதப்பில்
பார்த்து வளர்த்த தாய்
இன்று முதியோர் இல்லத்தில்

மகனே தன் மூச்சாய்
வாழ்ந்துவந்த தாயும்
தன் மூச்சு நிற்குமுன்னே
பார்த்திடவே அவாவுகின்றாள்

முதியோர் இல்லத்தில்
மூன்று நேரமும் உணவு
முகஞ்சுழிக்காமல்
தாதியர் கவனிப்பு

எல்லாமே இருந்தும்
தாயின் கண்கள்
வாசலைப் பார்த்தபடி
மகன் தன்னைப்பார்க்க
ஒருநாள் வருவானென்று.

காத்திருக்கிறேன் இங்கு

வீட்டின் பின் புறத்தில்
 ஆரவாரமாய்க் கீச்சிடும்
 சின்னஞ்சிறு குருவிகள்
 அவர்களின் சத்தத்தால்
 ஈர்க்கப்பட்டே நானும்
 தானியங்களைத் தினமும்
 ஈந்தளிக்க முடிவெடுத்தேன்

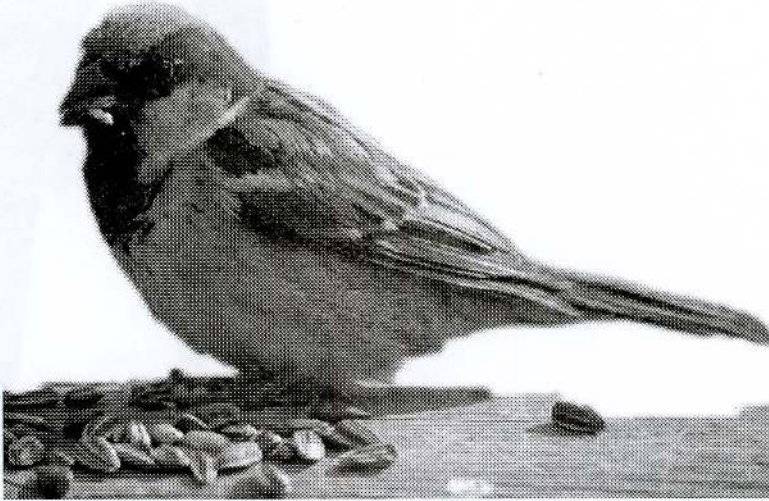
ஈந்தளித்த நாள் முதலாய்
 காலையில் மகிழ்வுடன் கூடிக்
 குருவிகள் உண்டு மகிழ்ந்து
 இளைப்பாறி அவர்கள் வீடேகிச்
 சென்று வர அந்தோ
 எங்கிருந்தோ புதிய இரண்டு
 புறாக்கள் விரைந்து வந்தனவே

ஈழமண்ணை ஆக்கிரமித்த
 சிறீலங்கா இராணுவம்போல்
 பல புறாக்கள் கூடி வந்து
 சிறுகுருவிகளின் தானியங்களை
 தாம் விரைந்துண்டு குருவிகளைத்
 துரத்தி ஆக்கிரமிப்பாளர்களாய்
 அட்டகாசம் செய்கின்றன

சின்னஞ்சிறு குருவிகளும்
 ஈழத்துத் தமிழர்களாய்
 பயந்தோடி ஒதுங்கி நின்று

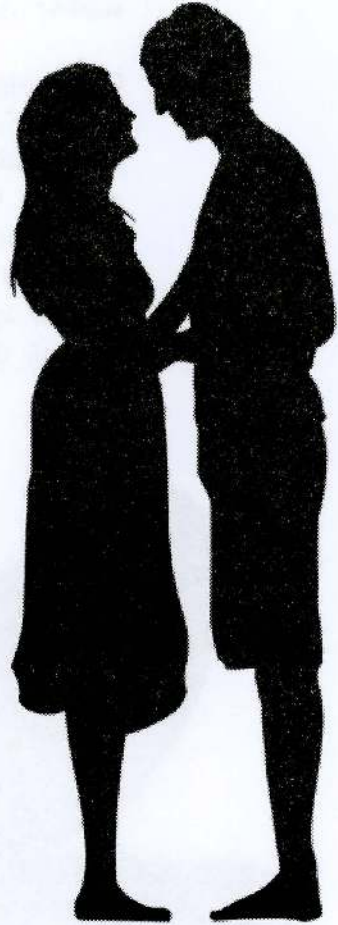
உண்ண முடியாமல் ஏங்கி
 பசியுடன் வாடி எதிர்த்து நிற்க
 தைரியமின்றி என் வீட்டை விட்டோடி
 எங்கோ அகதிகளாய் சென்றுவிட

தொலைந்து போன சந்தோஷத்தை
 எண்ணி யெண்ணி ஏங்கி நானும்
 ஈழமண்ணிலிருந்து இராணுவத்தை
 அகற்றப் போராடும் போராளியாய்
 புறாக்களை விரட்டுவதில் தோல்வியுற்று
 சின்னச் சின்னக் குருவிகளின்
 கீச் கீச் ஒலிக்காய் காத்திருக்கிறேன் இங்கு.
 (ஈழநாடு பிரான்ஸ்)

இல்றாம் என்பது

இல்லறம் என்பது
ஒரே அலைவரிசையில்
மெட்டமைக்க வேண்டுமே
என்ற எந்த நியதியுமில்லை
வெவ்வேறு மெட்டுக்களை
இராகம் தவறாமல்
ஒரே அலைவரிசையில்
இசைக்கவும் முடியும்
ஒருவரை யொருவர்
எந்த இடையூறும் செய்யாது
அவரவரை அப்படியே ஏற்றால்.

இனத்தைத் தேடுகின்றார்

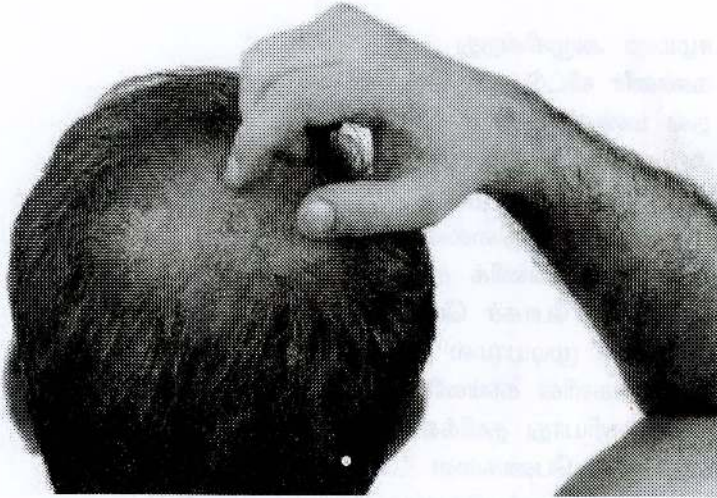
குண்டுகள் தாக்கி
 எங்கும் இரத்த மயம்
 உடல் உறுப்புக்களை இழந்து
 ஓலமிடும் மனித உடல்கள்
 செய்தி ஒலிபரப்பாகியது தொலைக்காட்சியில்
 கேட்டனர் மக்கள்
 எந்த நாட்டில்? எந்தஇன மக்கள்?
 திருப்திப் பட்டனர்
 தம்மின மக்கள் இல்லையென்று
 இறந்தது மனித உயிர்கள் இல்லையா
 மனித நேயம் எங்கோ மரணித்திட
 மனிதர் தேடுகின்றார்
 வெற்றுடல்களில் இனத்தை.

மௌனித்த புத்தர்

இலங்கை முழுவதும்
 அரச மரநிழலில் கண்மூடி
 இளைப்பாறும் புத்தர்கள்
 அழகையை விழுங்கிக் கொண்டு
 கண்களில் சாந்தத்துடன்
 தான் தவத்தால் தேடிப்பெற்ற
 சாத்வீகத்தை இலங்கை முழுவதும்
 எங்கே என்று தேடுகிறார்கள்.

அரசமர இலைகளின் சலசலப்புக்கும்
 அசராத புத்தர் இலங்கை மண்ணில்
 தமிழரின் பிண நாற்றம் தாங்காது
 கண் விழித்துப் பார்த்தார்
 அன்பு அகிம்சை என்ற தன் போதனைகள்
 புரியாமல் இரத்தாறு ஓடவைக்கும்
 மாந்தர்களின் பேதமையை
 எண்ணியே வேதனையுறுகிறார்.

அன்பு அகிம்சை சாந்தி
 எல்லாமே எங்கோ மறைந்திட
 தான் மட்டும் நாடெல்லாம்
 கற்சிலையாய் அரசமர நிழலில்
 ஒதுங்கி நிற்பதை எண்ணி
 வெட்கித் தலை குனிந்து
 எழுந்து ஓடவும் முடியாமல்
 உறைந்துபோய் கண்களை மூடி மௌனித்தார்.

தலை வழக்கையாயிற்று

அகதியாய் வந்து படாத பாடுபட்டு
 உணவகங்களில் உழைப்புக்காய் தேய்ந்து
 கடன்பட்டு வந்த காசக்காய்
 முதலோடு வட்டி குட்டிபோட
 வட்டியும் குட்டியும்
 கட்டி முடிப்பதற்குள்
 தலை வழக்கையாயிற்று.

ஈழமண் அழுகின்றதே

ஈழமண் அழுகின்றது
கண்ணீர் விட்டு அழுகின்றது
தன் மண்ணில் நடக்கின்ற
அநியாயம் கண்டு குமுறுகிறது
தடுக்க முடியாத தன்
கையாலாகாத நிலையை
எண்ணி யெண்ணிக் கலங்குகிறது
காணாமல் போகச் செய்தவர்களை
தண்டிக்க முடியாமல் துடிக்கிறது
விதவைகளின் கண்ணீர் துடைக்க
வழி தெரியாது தவிக்கின்றது
கற்பிழந்த பெண்களை
வன்முறைக் குட்படுத்தப்பட்ட
சின்னஞ்சிறுமிகளை
ஆறுதல் படுத்த வழி தெரியாது
விம்மி விம்மி அழுகின்றதே.

கலைந்து போயிற்றே

பசுமையான நெல் வயல்கள்
 பறந்து திரிந்த அழகுப் பறவைகள்
 கோயில்கள் கொண்ட புண்ணியபூமி
 இருண்டு பாழ்பட்ட பூமியானதே

பூர்வீக நிலமெங்கும்
 மனிதப் புதைகுழிகள்
 விளைநிலங்களிலே
 பயிர்கள் விளையவில்லை

பயிர்களுக்குப் பதிலாய்
 மண்டை ஓடுகளும்
 எலும்புக் கூடுகளும்
 அறுவடையாகின்றன

ஈழமண்ணில் நடந்த அநீதிகண்டு
 ஈழமாதா கண்ணீர் வடிக்கின்றாள்
 குதறி எறியப்பட்ட இளங்குருத்துக்கள்
 கொத்தித் தின்னப்பட்ட இளநங்கைகள்

பட்டினிச்சாவும் பரிதாப இறப்புக்களும்
 காணாமல் போன காளையரும்
 கண்ணீர்வற்றிப்போன தாய்மாரும்
 ஈழக்கனவு கலைந்து போயிற்றே.

கண்ணீர் வற்றி அந்நீரெல்லாம்
 மழையாய்ப் பொழிய
 ஈழக்கனவு இப்படிப்
 பாழ்பட்டுக்கலைந்து போயிற்றே.

(ஈழநாடு பிரான்ஸ்)

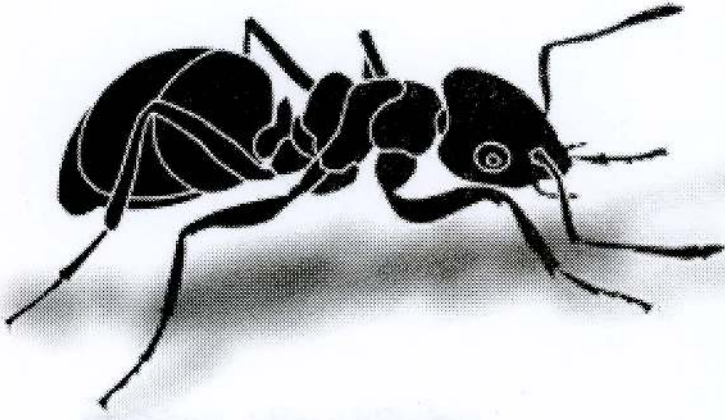
கொள்ளை கொள்ளையாய் ஆசை

கொள்ளை கொள்ளையாய் ஆசை

போர்கள் இல்லாத
திருடர் இல்லாத
கொலைகாரர் இல்லாத
விலைமாதர் இல்லாத
கயவர்கள் இல்லாத
காழகர் இல்லாத
வறுமை இல்லாத
இரசாயனங்களில்லாத
கலப்படமற்ற உணவை
பாதுகாப்பான பூமியை
வரும் சந்ததிகளுக்கு கொடுக்க
கொள்ளை கொள்ளையாய் ஆசை.

மன்னித்துவிடு கண்ணே.

மடி கொடுத்துத் தாலாட்டுப்பாடி
 தலைமுடி கோதி நித்திரையாக்க
 எனக்கும் ஆசைதான் கண்ணே
 பணத்தின் தேவை வேலையின் சுமை
 எல்லாமே எல்லாமே என்னை
 உன்னிடமிருந்து துரமாக்கிவிட்டது
 ஆசைக்குப் பெற்று அன்பைக் காட்டாத
 கையாலாகாத இந்த அம்மாவை
 மன்னித்து விடு கண்ணே.

எறும்பே

இனிப்புணவை விரும்பி
தனியே நீ மட்டும்
தள்ளிக் கொண்டு
சுறுசுறுப்புடன் ஓடும்
எறும்பே உனக்கு
சர்க்கரை வியாதியில்லையா?

வெறும் மூச்சு மட்கும் விட்டபடி

மனித நேயம் மரணித்த பூமியிலே
மரணதேவனுக்கு வாரிக்கொடுத்துவிட்டு
விதி இதுதானென்று ஏற்றுக் கொண்டு
தம்விதி முடியுமட்டும் மூச்சு விடுகின்றனர்

விட்டுப் பிரிந்த உறவுகளிங்கே
விட்டுப்போன உடைமைகள்
பிறந்த நாட்கள் என்றெல்லாம்
மறந்து போகாமல் வாழ்கின்றார்

வலிக்கும் எண்ணங்களுடன்
வலி சுமந்து மறக்க முடியாமல்
நெருப்பிலிட்ட புழுவாய் துடித்து
ஆழ்கடல்தரும்பாய் அல்லாடுகின்றனர்

கடந்து வந்த பாதையை
காணாமல் பறந்த உறவுகளையெண்ணி
கண்ணீர்க் கடலிடையே
மூழ்கி யின்று நிற்கின்றனர்

ஜீவனை விட்டுவிட்ட
ஜீவாத்மாக்களை எண்ணியெண்ணி
ஜீரணிக்க முடியாமல் துடிதுடித்து
ஜீவனற்று வாழ்கின்றனர்

துன்ப ஓலங்களுக்குள் தம்மை மூழ்கடித்து
துயர வெள்ளத்துள் துக்கம் கரையாமல்
துயரெதுவும் தீர வழியின்றி
துறவி போல் வாழ்கின்றனர்.

ஓலமிட்டு அழுவதனால்
ஒன்றுமே மாறவில்லை
இறப்புக்களெல்லாம்
இறந்த காலங்களாய்

தவிப்பு மட்டுமே நிகழ்காலமாய்
தாயகக் கனவுகளுடன் உயிர்நீத்த
உறவுகளின் நினைவுப் பூக்களுடன்
வெறுமையாய் வாழ்கின்றனர்

உறவுகளை இழந்து இங்கே
உயிர் வாழும் உற்றவரெல்லாம்
உயிர்க் கூட்டுடன் வாழ்கின்றனர்
வெறும் மூச்சுமட்டும் விட்டபடி.

காலம் கடந்தாலென்ன

பவளமல்லி மணமும்
துளசியிலை வாசமும்
முன்னைய காலத்தை
வாசமாய் நினைவுட்ட
காலம் கடந்தாலென்ன

இலுப்பம்பூவும் வேப்பம்பூவும்
கலந்து வீசம் வாசம்
இன்னும் என் மூக்கில்
வாசமாய் நின்று விட
காலம் கடந்தாலென்ன

காய்ந்திருந்த நிலத்தில்
சாய்ந்து சிறுசிறு துளியாய்
மழைத்துளி விழவும்
மனமெல்லாம் சிலிரிட
காலம் கடந்தாலென்ன

முதல் மழையால் எழும்
மண்ணின் வாசனை
குப்பென மூக்கைத் துளைத்து
மனசெல்லாம் நிறைய
காலம் கடந்தாலென்ன

வெங்காயமும் வேறேதோ
கலந்த ஒரு வாசம்
அம்மாவின் புடவையில்
எனைப் புதைத்த அவ்வாசம்
நிரந்தரமாய் என் மூக்கில்

தந்தை தன் மூக்கை
சத்தத்துடன் “சர்” என்றுசீறும்
சத்தம் இன்னுமென் காதுகளில்
ஒலிக்கின்றன நிரந்தரமாய்
காலம் கடந்தாலென்ன

காகங்களின் காகா சத்தமும்
ஒற்றைக்குயிலின் சோக
கீதமும்

புலினிகளின் கீச்சீச் ஒலியும்
ஒலிக்கின்றன என் காதுகளில்
காலம் கடந்தாலென்ன.

காத்திருப்புகள்

மரத்திலிருந்து பழுத்துக்காய்ந்த இலைகள்
பொலபொலவென்று விழுகின்றன
தமிழரின் கண்ணீர்த் துளிகள் போல்
குப்பையாய் மண்ணில் உரமாய்
நாளை தோன்றும் புதுவிதைக்கு
உரமுட்டும் தாயாய் கீழேவிழுந்த இலைகள்

மரம் இலைகளை உதிர்த்துவிட்டு
மனம் குழம்பி நிற்கிறது
இனிமேல் அழகுப் பறவைகள்
பறந்து களைத்து வரும்போது
உட்கார இடம் கொடுக்காமல்
நிற்கிறோமே மொட்டையாக

காய்ந்த கம்புகள் காத்திருக்கின்றன
பறவைகள் எமை எடுத்துப்போய்
கூடுகள் கட்டி முட்டையிடுமா
சின்னஞ்சிறு குஞ்சுகளுக்கு நாம்
வீடாய் அமைவோமா
காய்ந்த இலைகள் காத்திருக்கின்றன.

முகரப்படாமலேயே

பறிக்காத மல்லிகையின்
 பொத்திவைத்த வாசம்போல்
 என்னால் காதலிக்கப்பட்ட
 என் காதலியின் காதலை
 நான் இறுதிவரை அறியவில்லை
 மொழியற்றவனின் காதலாய்
 எங்கள் தெய்வீகக் காதல்
 முகரப்படாமலேயே
 வாடி மறைந்து விட்டது.

என்ன நடக்குதென்று ஒன்றும் விளங்கேகலை

எங்கடை நாட்டிலை
என்ன நடக்குதென்று
ஒன்றும் விளங்கேகலை
வயல்களிலை பயிருமில்லை
வயல்களெமக்குச் சொந்தமில்லை
வயிறுக்குச் சோறுமில்லை
வீடுவாசல் எதுவுமில்லை

நிலங்களில் நெல் விதைப்பதில்லை
மாறாய் விதைக்கப்படுவதெல்லாம்
தமிழனின் உடலங்கள் தானே
எங்கு திரும்பினும் புத்தர்சிலைகள்
ஈழத்தமிழரின் பரிதாபம் காணமாட்டாமல்
வெதும்பி வேதனையில் கௌதமபுத்தரும்
மௌனமாய் கண்ணீர் வடிக்கின்றார்

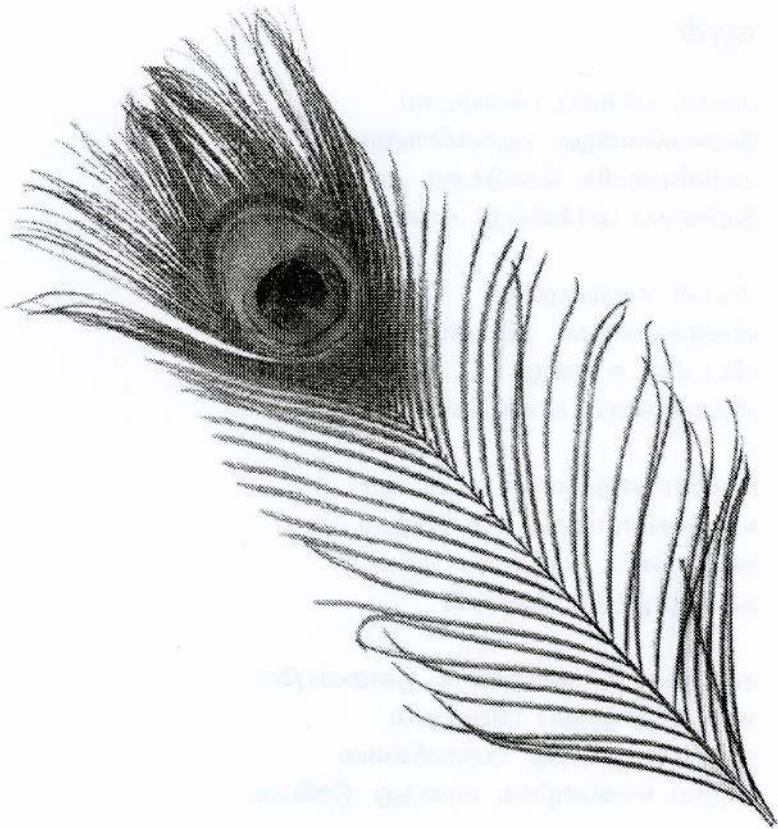
மரங்களெல்லாம் வெட்டியாச்சு
தடுப்புமுுகாமே வாழ்க்கையாச்சு
சிறையில் வாழும் உறவுகள் பற்றி
சிந்தித்து செய்வார் யாருமில்லை
கதறியமும் மக்களெல்லாம்
அநாதரவாய் நிற்பது பற்றி
எண்ணிப் பார்க்க யாருமில்லை

ஐ.நாவும் கண்களை மூடியாச்சு
சர்வதேசமும் எமை மறக்கலாச்சு
யாரிட்டை போறதென்று
யாருக்குமே விளங்குதில்லை
சரியான தலைமையில்லை
சனங்களுக்கும் விளங்குதில்லை
என்னசெய்வதன்று யாருக்கும் தெரியுதில்லை.

ஏமாந்து நின்றது

வெள்ளை நிறத்தில்
பொசுபொசுவென்று
அடர்ந்த முடிகளுடன்
மினுங்கும் கண்களுடன்
குட்டை வாலுயர்த்தி
வள் வள் என்று
சுற்றிச் சுற்றி வரும்
பொம்மை நாய்க்குட்டியை
சுற்றிச் சுற்றி வந்து
ஏமாந்து நின்றது
குட்டியை இழந்து
தவித்த நிஜ நாயொன்று.

மயிலிறகு

பறவை குட்டி போடுமா
ஏன் போடாது
மயில் என்ற பறவை
குட்டி போடுமே
புத்தகத்தின் நடுவில்.

மரம்

எங்கும் பச்சைப் பசுமையாய்
இலைகளென்றும் பழங்களென்றும்
அள்ளியள்ளிக் கொடுக்கும் எமை
இழிவாகப் பார்க்கின்றீர் மானிடரே

எங்கள் கருவறையாம்
விதைகளைக்கூட விடமாட்டீர்
விட்டமின் ஈ என்று
விதம்விதமாய் உண்டிடுவீர்

உங்கள் வீடுகளைக் கட்டிடவும்
உன்னதமாய் நாம் உதவிடினும்
நன்றி கெட்ட மனிதராய் எமை
தரம் தாழ்த்திப் பேசிடுவீர்

அறிவுக்கடல் வள்ளுவரும் ஓளவையுமே
எமைத் தாழ்த்திப் பாடியதால்
நாம் மனமுடைந்து போகவில்லை
மாறாய் மண்செழிக்க வளர்ந்து நிற்போம்

உமக்காய் நாம் பிராணவாயுவை வெளிவிட்டு
கரியமில்வாயுவை உட்கொண்ட போதும்
நன்றியுணர்வின்றி எம்மினத்தை
வெட்டியெரித்து அழித்துவிடுகிறீர்

அறிவில் நிறைந்த நீங்கள்
எமைத் தாழ்த்திப் பேசி அழிப்பதனை
பெருந்தன்மையாய் மறந்திடுவோம்
தீமைசெய்தவர்க்கும் நன்மை செய்திடுவோம்.

நட்பு

காற்று வீசுகின்றது
 கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை
 தெரியாவிட்டாலும்
 நம்மைச் சுற்றியே
 சுற்றிச்சுற்றி வருகிறது
 நட்பு என்ற உறவும்
 என்றோ பெய்யும்
 மழை போலிராமல்
 சுற்றிச்சுற்றி வரும்
 காற்றாய் இருந்திட்டால்
 நட்பு குடையாய் விரிந்துவிடும்.

காதலிதூதான்

காதலிப்பதொன்றும் பெரிய விடயமில்லை
காதல் வெற்றியளிப்பது கல்யாணத்திலில்லை
கடைசிவரை அன்போடு வாழ்வதே காதல்
ஒருத்தரையொருத்தர் அவராகவே
வாழவிடவேண்டும் காலம் முழுவதும்
எந்தவிதமான எதிர்பார்ப்பு
விட்டுக் கொடுத்தல் இன்றி
அவரை அவராகவே ஏற்று
கடைசிவரை அன்பு மட்டுமே
கொடுத்து அன்பை மட்டுமே
வாங்கி அதுஅதுதான் காதல்.

“அந்த” மாதிரியிருக்கு

இலங்கை போனேன் இப்ப
 “அந்த” மாதிரியிருக்கு
 காப்பற் போன்ற வீதியில்
 காற்றுப்போல் பறக்குது பேருந்து
 யாழ்ப்பாணம் போவதற்கு
 யாழ்தேவி இருக்கு
 பயங்கர டெவலப்மென்ற
 அடுத்த வருடமும் போக
 ஆர்வமாய் இருக்கிறம்
 வெளிநாட்டிலிருந்து இலங்கை
 போனவர்கள் சொல்கின்ற செய்தியிது

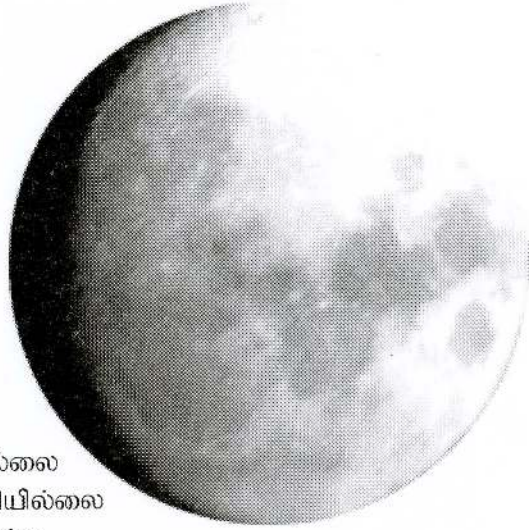
இவற்றையெல்லாம் ஊடறுத்துச்
 சென்றால் நெஞ்சைப் பிழிகின்ற
 சோகங்கள் வலி சுமந்த இதயங்களும்
 உறுப்பிழந்த உடல்களுடையவர்களும்
 திரும்பின பக்கமெல்லாம்
 பராமரிப்பு நிலையங்கள் காப்பகங்கள்
 ஒரு வஞ்சகப் போரின்
 எஞ்சிய வடுக்களின் வலிகள்
 விதவைகளின் சோகங்கள்
 இலங்கை “அந்த” மாதிரியிருக்கு
 கூறுகிறார்கள் போய் வந்தவர்கள்

போதைப் பழக்கம் மதுநிலையங்கள்
 சமுதாயச்சீரழிவுகள் குடும்பவன்முறை
 பாலியல்கொடுமை துஷ்பிரயோகம்
 கொடுமையில்சிக்கிய சிறார்கள் பெண்கள்

காணாமல் போக்கடிக்கப்பட்டதால்
 சீரழியும் குடும்ப உறவுகள்
 ஆண்பெண் ஒழுக்கக் கேடுகள்
 பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்துவிட்டு
 பரிதவித்து வாழும் தாய்மார்
 எதுவுமே கண்ணுக்குத் தெரியாமல்
 ஆம் இலங்கை “அந்த”மாதிரியிருக்கு

பெற்றோரிடமிருந்து பிடுங்கி
 எறியப்பட்ட குழந்தைகள்
 அன்பு ஆதரவு படிப்பு உணவு
 யாவுக்குமே கையேந்தி
 சமூகநோய்களாக வளர்ந்துவரும் சிறார்கள்
 சமூகத்தின் கண்களாய் வளரவேண்டியவர்கள்
 சமூகப்புண்களாய் உருவாகும் கொடுமை
 வண்புணர்வுக்கு உட்படுத்தப்படும் சிறுமிகள்
 பாலியல் தொழிலுக்கு கட்டாயமாய்
 பழக்கப்படுத்தப்படும் பெண்கள்
 ஆம் இலங்கை “அந்த”மாதிரியிருக்கு

இயலாமையும் ஆற்றாமையும்
 தடம் மாறி வஞ்சகம் பொறாமையாக
 மனம் பிறழ்ந்து மனநோயாளர்களாய்
 வாழ்வும் ஒழுக்கமும்
 வழித்தடம் மாறிப் பயணிக்க
 பாதுகாத்த கலாச்சாரக்குமிழ்கள்
 போர்க்காலக் காற்றுப் பட்டு
 உடைந்து கொண்டிருக்க
 வெளிநாடுகளிலிருந்து செல்பவர்கள்
 கண்கள் இவற்றையெல்லாம் நோக்காது
 ஆம் இலங்கை “அந்த”மாதிரியிருக்கு.

சந்திரன்

கடவுச் சீட்டு இல்லை
 நுழைவு அனுமதியில்லை
 குடிவரவு குடியகல்வு
 எதுவுமே இல்லை
 நீ மட்டும் அழகாய்
 வானவீதியினிலே
 உலகம் முழுவதும்
 உலா வருகின்றாய்
 சந்திரனென்ற பெயருடன்

எத்தனை ஆண்டுகளாய்
 ஒளவைப்பாட்டியை
 உன்மீது சுமந்துகொண்டு
 உலகை வலம்வருகின்றாய்
 ஆராய்ச்சிகள் செய்யும்
 அமெரிக்கா ஒருநாள்
 நிலாவிலிருந்து அவரை
 இறக்கி விட்டுவிடவே
 வெறும்நிலவாய் வலம்வரும் நீ.

திசை மாறிய பறவைகள்

தம் தேசம் விட்டோடி
திசை மாறிப்பறந்த பறவைகளின்
கருக்களாய் வந்துதித்த
குழந்தைப் பறவைகள்
திசை கெட்டுப்புதுத்திசை நோக்கி
பறக்கத் தொடங்கவே
பார்க்கின்றன ஏக்கமாய்
திசை மாறிப் பறந்த பறவைகள்.

வரவேற்பறைகளிலே

அன்று அன்பு அகிம்சை
 சாத்வீகம் போதித்த புத்தர்
 இன்றொரு விற்பனைப் பொருளாய்
 என்ன விலைக்கும் போகின்றார்
 வரவேற்பறைகளில் அமைதியாக
 வீற்றிருக்கும் காட்சிப் பொருளாய்
 புத்தரின் போதனைகள் காற்றில் பறந்திட
 வெறும் அலங்காரப் பொருளாய்
 எல்லோரினதும் வரவேற்பறைகளில்.

வெற்றி

கவலையை மனதுக்கு
கொண்டு போகாமல்
தூரமாக வைப்பது
புகழ்ச்சியைத் தலைக்கு
கொண்டு போகாமல்
தாழ்த்தியே வைப்பது
தோல்வியை என்னும்
தோளில் சுமக்காமல்
வெற்றியாய் மாற்றுவது
உற்சாகம் மகிழ்ச்சி
தேரியம் தெளிவு
இவற்றை மட்டுமே
மூளைக்கு கொண்டு
சென்று செயலாற்றினால்
வெற்றி நிச்சயம்.

பெண்ணுக்கு மட்டுமே

அன்பே இப்படி நான் அழைப்பதற்கு
 எனக்கு உரிமையோ வேறு ஏதோ
 ஒன்றுமே இல்லையென்றாலும் அழைக்கின்றேன்
 அன்று நீ பச்சோந்தியாய் மாறியதால்
 எம் காதல் கை கூடாமல் நாம்
 வேறுவேறு பாதைகளில் பயணிக்கின்றோம்
 அன்று நீ கோழையானதால்
 இன்று நான் உனை நினைக்கும்
 உரிமையைக் கூட இழந்துவிட்டேன்
 ஆனால் நீயோ
 வசதி வாய்ப்பு ஆடம்பரம் என்று
 பணத்தின்மேல் சவாரி செய்கின்றாய்
 நீ சந்தர்ப்பவாதியாய் மாறியதற்கு
 என் வாழ்வு பலியாகி இன்று
 மனதினால் கற்பிழந்து கட்டியகணவனுடன்
 வாழாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றேன்
 இப்போது புரிகின்றது பருவ வயதில்
 யார் மனம் தடுமாறினாலும்
 தண்டனை ஆணுக்கில்லை
 பெண்ணுக்கு மட்டுந்தானென்று.

எப்போது

பாட்டி வடை சுட்ட கதையும்
காகம் நரியிடம் ஏமாந்த கதையும்
நித்திரை கொண்டே முயல் ஆமையிடம்
தோற்றுப்போன கதையையும்
சீசீ இந்தப்பழம் புளிக்குமென
முயற்சியைக் கை விட்ட
நரியின் கதையையும்
எவ்வளவு காலந்தான்
குழந்தைகளுக்குச் சொல்லிச்சொல்லி
ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கப்போகிறோம்
காகம் நரியை வென்ற கதையையும்
நரி முயற்சியால் திராட்சைப்பழங்களை
நன்றாக உண்ட கதையையும்
எப்போது குழந்தைகளுக்கு
சொல்லித் தரப் போகின்றோம்

எந்த நாட்டு மரம்

இறைவா நீர் எறிந்தவிதை
 விழுந்த இடத்தில் முளைத்து
 வேற்று நாட்டில் வளர்ந்து
 அங்கேயே விதைகளைத்துவி
 இன்று மரங்களாய்
 இப்போது இவை
 எந்த நாட்டு மரங்கள்?

நாயகர்கள்

ஈழமாதாவின் கண்ணீர் துடைக்கப்
 புறப்பட்ட வீர மைந்தர்களே
 எங்களுக்காய் உயிர்நீத்து
 துயில்கின்றீர் எம்மண்ணில்
 தேர்ந்த சிற்பிகளால் செதுக்கியெடுக்கப்பட்ட
 சிற்பிகளே எங்கள் அக்கினிக் குஞ்சுகளே
 தேசத்தின் விடுதலையை உங்கள்
 நெஞ்சினிலே தாங்கி வீரமுடன் மரணித்த
 வீறுகொண்ட சிங்கங்களே
 உங்களைக் கரங்கூப்பித் தொழுகின்றோம்.

உயிர்தாம் பெரிதென்று ஓடிப்பல்வேறு நாடுகளில்
 தஞ்சம் புகுந்த கோழைகள் நாம்
 உண்மையாகவே வெட்கி நாங்கள்
 தலைகுனிந்து வேதனை நெஞ்சுடன்
 மண்டியிட்டு வணங்குகின்றோம்
 ஈழமண்ணில் வித்தாய் விதைத்திட்ட
 உங்களை சிரந்தாழ்த்தி வணங்குகின்றோம்
 வெறும் உயிரைச் சுமப்பதனால் நாம்
 மனிதர்களாகிவிட மாட்டோம்
 வெறும் பதர்களாக நிற்கின்றோம்

போர்க்களத்தில் உம் இன்னுயிரை
 துச்சமென எண்ணி அஞ்சாது நீத்திட்ட
 எம் காவிய நாயகர்களே வீரர்களே
 தியாகச்சுடர்களாய் ஒளிவீசும் தெய்வங்களே
 நீங்கள் மாவீரர்கள் ஆகி விட்டீர்கள்
 தாயக கனவுடன் உயிர்களை விட்டீர்கள்
 மண்மீட்புப் போரில் மரணித்த உங்களின்
 ஆத்மா நம்மண்ணைச்சுற்றியே நிற்கும்
 மரணம் உங்கள் உடலுக்கேயன்றி
 உங்கள் ஆத்மாவுக்கில்லை.
 (ஈழநாடு பிரான்ஸ் போட்டியில் ஆறுதல்பரிசு பெற்றது)

இயற்கை

பொத்தி வைத்த மொட்டுக்களெல்லாம்
 சட்டென்று இதழ் விரிக்க
 எத்திசையும் பரந்துபட்ட வானத்திலே
 மெல்லப் பால்நிலா பொங்கியெழ
 நீலநிற வானக்கடலிடையே
 வெண்மீன்களெல்லாம் கண்சிமிட்ட
 விரைந்தோடும் நதிகளி லெல்லாம்
 பாலாறு பாய்ந்து ஓட
 வசந்தம் வந்ததென்று குயில்களெல்லாம்
 குரலெடுத்து கீதம் இசைக்க
 கோலமயில்கள் தோகை விரித்து
 சுழன்று சுழன்று நடனமாட
 பச்சை மரங்களெல்லாம் இலை சிலிர்க்க
 ஆகா இயற்கை என்னமாய் சிரிக்கிறது.

வெற்றிக்கு வழிகாட்டி

மழை பெய்கிறதென்று
மழைகாலத்தில் எதுவுமே
செய்யாமலா இருக்கப் போகிறோம்
மழை இயற்கையன்னையின்
செல்வத்தில் ஒன்றல்லவா
அதை நிறுத்த நம்மால் முடியுமா
முடிந்தது இரசிக்க மட்டுமே
மழையில் எதுவும் முடியவில்லையே
என்று சோர்ந்தா நாம் போகின்றோம்
குடை பிடித்து மழையில் சென்று
காரியமாற்றவில்லையா
அதுதான் விவேகம்
அதுதான் வெற்றிக்கு வழிகாட்டி.

கசப்பும் இனிப்பும்

அன்று அகதி என்ற பெயர்
 எட்டிக்காயாய் கசந்தது
 இன்று கனடாப்பிரஜை
 பிரித்தானியப்பிரஜை பிரான்ஸ்பிரஜை
 சுவீஸ்பிரஜை சுவீடன்பிரஜை
 டென்மார்க்பிரஜை நோர்வேபிரஜை
 அமெரிக்கப்பிரஜை அவுஸ்ரேலியாப்பிரஜை
 எல்லாமே தேனாய் இனிக்கிறது.

வீடு

வீட்டின் ஒவ்வொரு இடமும்

வீட்டிலிருந்தவர்களின் சரித்திரம் சொன்னது
மனங்கவரும் ஆடும் சாய்வு நாற்காலி

உட்கார்ந்தவரின் கதைகளைச் சொன்னது
மயக்கும் வாசனை மலர்கள்

செடிவைத்தவரின் இரசனையைச் சொன்னது
அறைக்குள்ளிருந்த இரட்டைக் கட்டில்

உறங்கிவர்கள் மனமகிழ்ச்சியைச் சொன்னது
சுவாமிப்படங்கள் நிறைந்த சாமியறை

வணங்கியவர்களின் பக்தியைச் சொன்னது
உணவு சமைத்த சமையலறையோ

உணவின் ருசியையும்

ஆரோக்கியத்தையும் சொன்னது

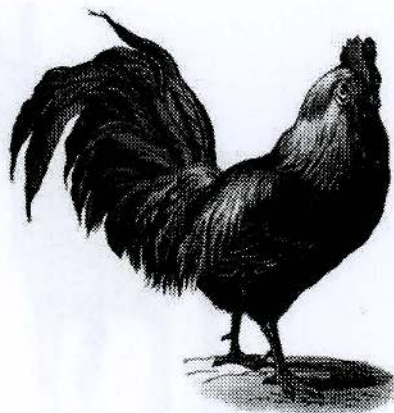
வீட்டின் ஒவ்வொரு இடமும்

அங்குலம் அங்குலமாய்
வாழ்ந்தவர் பெருமை சொன்னது.

ஆடு

பச்சைப் புல்லை
 பரிவுடன் கொடுத்து
 மே மே யென்று
 துள்ளி வரும் ஆட்டை
 தலையைத் தடவி
 பச்சைத் துரோகமாய்
 பதைபதைக்கக்
 கொன்று தின்கிறான் மனிதன்.

சேவல்

சேவல் காலையில்
எம்மை எழுப்பும்
குழந்தைப்புத்தகத்தில்
கூறும் மனிதன்
கழுத்தில் வைக்கிறான்
கூரான கத்தி.

கோயிலே கதியென்று

குழந்தை இல்லையென்று
 குளங்கோயிலெல்லாம் சுற்றி
 வயிற்றைக் காயவைத்து
 விரதங்கள் பல இருந்து
 கண்ணை கண்ணெனத் தன்
 கருவிலேந்தி கண்ணாய்வளர்த்து
 வாழ்வில் உயர்த்திவிட்டு இன்றும்
 வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்
 கோயிலே கதியென்று
 பெற்றமகன் கைவிட்டதால்.

துரோகம்

உனது இனம் உனது சமூகம்
உனது மதம் உனது மண்
உருக்குலைந்து சிதைந்து
சீரழிந்து போனது - நீ
பதவிக்கும் பணத்துக்கும்
பகடைக்காயாய் விலைபோனாய்
உன் சமூகம் காறி உமிழ்ந்து
உன்னைத் தூற்றும் - நாம்
சீரழிந்தது இவனால்தானென்று
நாளைய சரித்திரத்தில்
ஆழமாகப் பதியும் உன் துரோகம்
ஆனால் அப்போது நீ
உயிருடன் இருக்க மாட்டாய்.

சுவாசம் விடுவதை

மரணம் சத்தம் போடாமல்
 கையில் விளக்கு வெளிச்சமின்றி
 மிக மிக மெதுவாக
 நடந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது
 அது நெருங்கி வருவது தெரியாமல்
 என்னே ஆணவம் என்னென்ன ஆசைகள்
 ஓ எல்லாவற்றையும் ஒரே நொடியில்
 தூக்கிச் சாப்பிட்டு விட்டு
 வெற்றுடம்பின் மேலேறி
 உரிமையுடன் உட்கார்ந்திருக்கிறது
 இனி அவனோ அவளோ பெயர் மறைந்து
 வெறும் “சுவம்” ஆகின்றார்.
 சுவாசம் விடுவதை நிறுத்தியவுடன்.

அகரம்2016

தன்னைப்போல

மாமனிதனாக்க

தட்டிக் கொடுத்தலும்
தன்னம்பிக்கை ஊட்டுதலும்
தளரும்போது தூக்கிவிடுதலும்
போதும் ஒருவனைத்
தலைநிமிர்ந்து மாமனிதனாக்க.
(அகரம் 2016)

யாழ் மணம்

பலாப்பழத்தின் மணமும்
 மாம்பழத்தின் சுவையும்
 பனம்பழத்தின் ருசியும்
 கொய்யாப்பழத்தின் சுவையும்
 யாழ்ப்பாணத்துக்கே சொந்தமன்றோ

பயற்றங்காய் மரவள்ளிக்கிழங்கு
 கத்தரிக்காய் பொரித்த குழம்பு
 முருங்கைக்காய்க்கறியும்
 சேர்த்த பழஞ்சோற்றின்
 சுவை நாளும் மணக்குமன்றோ

வெந்தயக்குழம்பின் வாசனையும்
 தேங்காய்ப்பூபிட்டும் முட்டைப்பொரியலும்
 புழுங்கலரிசிச்சோறும் நண்டுக்கறியும்
 மீன் குழம்பும் மீன் பொரியலும்
 நாக்கில் எச்சில் ஊறச் செய்யுமன்றோ

இடியப்பமும் மணக்கும்சொதியும்
 இனிப்புக்கூழும் கொழுக்கட்டையும்
 மரவள்ளிக்கிழங்கும் கட்டசம்பலும்
 புழுக்கொடியல்மாவும் பனங்கட்டியும்
 நாவில் சுவை கூட்டுமன்றோ.

பச்சையரிசிக்கஞ்சி பாற்சோறும்
 தூதுவளைச்சம்பல் வல்லாரைச்சம்பல்
 பனங்கிழங்குடன் பச்சைமிளகாய்
 தேங்காய்ப்பூ இடித்துண்ணும்
 துவையலை நாதான் மறந்திடுமா

தேங்காய்சொட்டும் புழுக்கொடியலும்
மாங்காயுடன் உப்புதாள் உண்ணலும்
கருவாட்டுக்குழம்பும் சம்பாச்சோறும்
முருங்கையிலைவறை இறால் குழம்பும்
மறக்க முடியுமா இச்சுக்கைய

மரக்கறி கடலுணவுக் கூழும்
தடிமன் வந்த போது
மரக்கறி இறால் மீன் நண்டு
முருங்கையிலை முசுமுசுக்கை
உறைப்புக் கஞ்சியும்
யாழ்ப்பாணத்துக்கே சொந்தமன்றோ.

பாவ விமோசனம்

மனிதனே நீ ஒருவருக்கு
 மாபாவம் செய்திட்டால்
 நீ உணர்ந்து வருந்தும்போது
 நீ அவரைத்தேடிப்பிடித்து
 அவரிடமே மன்னிப்புக் கேள்
 அதற்குப் பரிகாரம் செய்
 அதை விட்டு விட்டு
 கடவுளிடம் சென்று
 தனிமையில் இரகசியமாக
 மன்னிப்பு கேட்பது
 எந்தவகையிலும் நியாயமில்லை
 எப்படியது பாவவிமோசனமாகும்.

தொப்புள் கொடி

தொப்புள் கொடியுறவு
தொடர்ந்து வருமென்பது
காலங்காலமாய் வந்த கதை
தொப்புள்கொடியை பக்குவமாய்
பேணிப் பாதுகாத்தால் அந்தப்
பரம்பரைக்கே நோய் பல மாற்றும்
மந்திரக்கோல் கருவியாய்
பயன்படு மென்பது இன்றைய கதை.

பகுத்தறிவு

பகுத்தறிவு எமக்கில்லையென்றா
 பகர்ந்திருப்பீர் மாண்டிரே
 விலங்கினங்கள் நாம் வாய் திறந்தால்
 விடை தெரியாது தலைகுனிவீர்

கூடு கட்டத் தெரியாததனால்
 குயில் காக்கக்கூட்டில் முட்டையிடும்
 கூட்டையே தன் சொந்தமென்று
 குயில் உரிமை கொண்டாடியதில்லை

பகுத்தறிவுள்ள நீங்களெல்லாம்
 உரிமையில்லா நிலங்களையெல்லாம்
 பகுத்து உமக்கு சொந்தமாக்கி
 உரியவர்களை அடித்து தூரத்திடுவீர்

காதலில் வல்ல நீங்களெல்லாம்
 காதல் காதல் என்று சொல்லி
 காதலையே கொன்றிடுவீர்
 காதலித்தவரை புதைத்திடுவீர்

காதலித்து வாழும் பறவைகளில்
 சோடிப்புறா இறந்துவிட்டால்
 காதலுடன் மற்ற சோடி இறந்துவிடும்
 அன்றேல் தனித்தே வாழ்ந்துவிடும்

காதலித்து வாழ்ந்த மாண்டிர் பலர்
 சோடி இறக்குமுன்பு கூட
 கலவிசெய்து இன்னொருவருடன்
 ஒழுக்கத்துக்கே சமாதி கட்டுவர்

உணவுட்டும் தாய்ப்பறவை
 பறக்க கற்றுக்கொடுத்துவிட்டு
 தன்காலில் நிற்பதற்குத் தன்
 குஞ்சுகளைப் பழக்கிவிடும்

பகுத்தறிவான மனிதர்பலர்
 தன்காலில் நிற்பதற்கு
 வகை சொல்லிக் கொடுக்காமல்
 வாரிசுகளை பிறர்மேல்நிற்கவிடுகின்றனர்

வளர்த்தோம் படிப்பித்தோமென்று
 பிள்ளைகளிடம் எதிர்பார்த்து
 காத்திருக்கும் மனிதர்போல் பகுத்தறிவில்லாநாம்
 எதிர்பார்த்து நிற்பதில்லை

பகுத்துண்டு உண்ணும் காகம்போல்
 பிரித்துண்ணத் தெரியாத மனிதா நீ
 எங்களையா சொல்கின்றீர்
 பகுத்தறிவில்லாதவரென்று

கட்டாயப்படுத்திக் கற்பழிக்கும் கயவர் நீர்
 கட்டாயக் கலவி செய்யாத எமைப்பார்த்தா
 கலங்காமல் விளித்து நீர் கேட்கின்றீர்
 பகுத்தறிவில்லாதவரென்று

தன்நாட்டு மக்களையே கொன்றுகொடுக்கும் மனிதா நீ
 தான் பசித்தாலன்றி ஒருயிரைக் கொல்லாத
 மிருகங்களைப் பார்த்தா கேட்கின்றீர்
 பகுத்தறிவில்லாதவரென்று

ஒரு காட்டில் வாழ்கின்றோம்
 பல்லின உயிர்களுடனே
 பசிக்காக எல்லாமே ஒருயிரை
 பகைக்காக எடுக்க எமக்குத்தெரியாது

பசு தன் கன்றுக்கு
 பாலை சேர்த்து வைத்தால்
 பகல் திருடராய் அப்பாலை
 கறந்து எடுத்திடுவீர்

மிருகங்களோ பறவைகளோ
 எச் சந்தர்ப்பத்தி லென்றாலும்
 மனிதப்பாலை எடுத்ததாய்
 சரித்திரந்தான் உள்ளதுவா

பலகலைகள் கற்றதனால்
 கண்டுபிடிப்புகள் செய்வதனால்
 பகுத்தறிவாளர் ஆகமாட்டீர்
 சகஉயிரை மதித்தாலே மாமனிதராகிடுவீர்.

பூவாய் மறைகிறது

துளித்துளிபாய் தூறும் பூம்பனி
துள்ளிக்கொண்டு இறங்க
களிப்பு இதயத்துள் சில்லிட்டு
கழன்று விழுகின்றது

சிலீரென்ற குளிரும்
சில்லென்ற காற்றும்
இல்லாமல் மனத்தை
எங்கோ கொண்டுசெல்கிறது

பூம்பனி பூப்புவாய் பொழிய
புத்துணர்ச்சி எங்கும் பரவ
பளீரிடும் வெள்ளைப் பனி
பக்குவமாய் மண்ணில் நிறைகிறது

பூம்பனியில் தடம் பதித்தால்
பாதங்கள் உறைந்துவிடும்
கும்பிடும் விரல்களெல்லாம்
விறைத்து நின்றுடுமே.

பேய்கள்

வளர்ந்த நாடுகளிலும்
 வளர்ந்துவரும் நாடுகளிலும்
 எத்தனைவிதமான பேய்கள்
 விதம்விதமான பேய்கள் மனிதஉருவில்

பணத்தாசைப் பேய்கள்
 பணத்துக்காக தர்மம் மறந்து
 பிணம் தின்னும் கழுஞ்சுப் பேய்கள்
 பெண் விற்பனை செய்யும் பேய்கள்

மனித உருவில் பிறந்த
 இன்னொருவகைப் பேய்களோ
 பாலியல் வல்லுறவு என்று
 பெண்களைத்தின்று கக்குகிறார்கள்

மதம் பிடித்த பேய்கள் சிலர்
 மதத்தின் பெயர் சொல்லி
 மதக்கலவரங்கள் ஏற்படுத்தி
 மண்ணில் தோண்டி புதைக்கின்றார்கள்

போதைப் பழக்கத்தை இளையவர்களிடம்
 பதைபதைக்க வியாபாரமாக்கி
 பணம் பண்ணும் மனிதப் பேய்கள்
 மண்ணில் என்று மறைவாரோ.

மீட்டுப் பார்ப்போமே

அந்திம வயதில் மீட்டுப் பார்க்க
 ஆயிரம் விடயங்கள் நம்மிடம்
 சிறுவயதில் பள்ளியால் வீடு
 திரும்பும் வழிகளிலே
 மாங்காய் அடித்து உப்புடன் உண்டு
 கொய்யாக்காய் நெல்லிக்காய்
 கொறித்தபடி கதைகள் பலபேசி
 ஆடிஆடி வீடு வந்த கதைகள்ஏராளம்
 வாகனங்களின் ஓட்டம் குறைந்த
 வீதிகளில் பார்க்கும் குரும்பட்டிகளையோ
 சிறுகற்களையோ காலால் தட்டி விளையாடி
 சந்தோஷக்காற்றை இரைப்பை முழுவதும் நிரப்பி
 அன்று எங்களுக்கு எங்கே மனப்பதட்டம்

இன்றுள்ள குழந்தைகள் தம் அந்திமகாலத்தில்
 என்ன விடயம் முழுதாயிருக்கிறது மீட்டுப் பார்க்க
 அவசரஅவசரமாய் நித்திரையை உடைத்து
 அவசரகதியில் காலைக்கடனை முடித்து
 ஆறஅமர இருந்து உண்ணாமல்
 துரிதஉணவை வாயில் போட்டு மென்றபடியே
 இரவில் முடிக்காதுவிட்ட வீட்டுப்பாடங்களை
 அவசரகதியில் செய்து முடித்து மனப்பதற்றத்துடன்
 மகிழ்ச்சியைத்தொலைத்த பள்ளிப்பருவத்தை
 மீட்டுப் பார்க்க என்ன இருக்கிறது

எமது இளமைப் பருவம் பாட்டு ஆட்டம்
 சும்மா விளையாட்டு என்று இதயம்
 நிரம்பிவழியும் சந்தோஷக் காற்றால்
 நம் எண்ணங்களெல்லாம் இனிக்கு மென்றும்
 குறைந்த சில்லறை கையிலிருந்தும்
 கோயில் திருவிழாக்களில் எல்லாம்
 எண்ணியெண்ணி செலவழித்த மகிழ்வு
 இன்று கைநிறைய நோட்டுக்கள் வைத்து
 எண்ணாமல் செலவழிப்பதில் இருக்கிறதா
 என்றால் யோசியாது சொல்லலாம் இல்லையென்று
 கையடக்கத் தொலைபேசிக்குள் தம்மை
 தொலைத்துவிட்டுத் தேடுகின்றார் இன்பத்தை
 கண்களைக் குறுக்கிக் கொண்டு.

நீதிமன்றம்

நாடுநாடாய்

கடவுச்சீட்டு நுழைவு அனுமதி
 எதுவுமே இல்லாமலேயே
 பறந்து செல்லும் பறவையினம்
 தாவரங்களையும் நாடு கடத்தும் ஆனால்
 தங்கள் விதைப்பின் மீதோ இடத்தின்மீதோ
 என்றுமே உரிமை கோராது இப்பறவைகள்
 விதைத்தபடியே பறக்கின்றன நாடுநாடாய்.

சிதறிய யூக்கள்

சேர்ந்திருந்தபோது தெரியவில்லை அருமை
 பிரிந்திருந்தபோது தெரிகின்றது அருமை
 ஒளி நிறைந்த வாழ்க்கை
 வெளியில் இருக்குதென்று
 கண்முடிக்க கனவுகாணும் பூனைபோல
 விண்தொடரக் கற்பனையில் மூழ்கிநின்று
 என்காலில் நான் நின்று என்குழந்தைகளை
 அவர்கள் காலில் நிற்கவைக்க முடியுமென்று
 அகம்பாவம் இறுமாப்பு தலைக்கேற
 என் கணவன் பிறப்பதற்கும்
 அவன் கல்வி மேம்பட்டவும்
 காரணமாயிருந்த பெற்றோரை
 முரட்டுத்தனமாய் விலக்கிவிடு என்று
 முரண்பட்டு நின்றதில் இன்று மிஞ்சியது
 கர்வப்பட்ட பெண் என்றபட்டம் மட்டுமே
 சேர்ந்து வாழும்போது அனுபவித்த
 குதூகலங்களை இன்று கண்ணீர்த்துளியாக்கி
 குமைச்சல்களும் நமைச்சல்களுமே நிஜமாகி
 குழந்தைகளின் இன்பத்தை தூரமாகி
 புயல் தணிந்தபின் சிதறிப் போன
 யூக்களாய் நானும் என்குழந்தைகளும் மட்டும்.

இனிய தோழனே

என் இனிய தோழனே
நான் தோற்று விழும்போது
ஒன்றுமில்லையடா பயம் வேண்டாம்
வென்றுவிடலாம் என்ற ஒற்றைச்சொல்
போது மெனக்கு இனிய நண்பனே

இமையோரம் நீர்த்துளி வேண்டாம் நண்பா
கண்ணிறைய நம்பிக்கை ஊட்டிடுவாய்
இதழோரம் வெற்றிச்சிரிப்பு காட்டிடுவாய்
நெற்றிச்சுழிப்பில் போகட்டும் விட்டா
என்பது போதுமெனக்கு இனியநண்பனே

தடுக்கி நீ விழுத்தாமல் தடக்கி நான்
விழும்போது
தடுத்து எனைத்துக்கி விடு தோழனே
தடம்மாறி நான் போனால் தடுத்து
எனைத்திருத்தி
தட்டிக்கொடுத்து வாழவை அதுபோதும்
தங்கமாய் நீமட்டும் போதுமடா எனக்கு

கொட்டிக் கிடக்கும் அன்பு நம்மிடையே
கோடிப் பணம் கொடுத்தாலும்
கிடைக்குமா உன்போல் நட்பு என
என்வாழ்வில் நீயும் உன்வாழ்வில் நானும்
தடம் பதிக்க நீமட்டும் போதுமென் தோழனே.

கல்யாணக் குதிரை

அந்தஸ்து கௌரவம் சாதி
இவை யாவுமே எம்மேல்
திணித்ததனால் தானோ
காதலிக்கவே பயந்து
காதலென்ற மென்மையான
உணர்வை அனுபவிக்காமலே
கல்யாணக்குதிரைகளிலேறிவிட்டோம்.

எங்கே போகிறோம்

எங்கே நாம் போகிறோம்
 இயற்கையுடன் சேர்ந்து வாழாமல்
 செயற்கைக்குப் பின்னால்
 ஓடியோடி வெறும்பணத்தாள்களை
 வங்கிகளில் நிரப்பி
 மஞ்சள் உலோகங்களை
 உடம்பினிலே பரப்பி
 உறவுகளைத் தொலைத்து
 புதுப்புது நோய்களுக்குப்பயந்து
 புதுப்புது மருந்துகளை உடலில் செலுத்தி
 யாவுமே பயன்படாமல்
 யாருக்குமே பயன்படாமல்
 சந்தோஷங்கள் மிகமிக
 பக்கத்திலிருப்பது தெரியாமல்
 எங்கோ இருப்பதாக எண்ணி
 அங்குமிங்கும் தேடியபடி
 ஓடுஓடென்று ஓடிக்கொண்டிருக்கிறோம்
 ஆனந்தங்களை அள்ளி அனுபவிக்காமல்.

மின்னுவ தெல்லாம் பொன்னல்ல

நெகிழி(பிளாஸ்ரி)ப் பூக்கள்
பெருமிதப்படுகின்றன
தம் நிறம் அழகு யாவுமே
என்றும் மாறாமலிருப்பதற்கு

வண்ணப் பூக்கள் உலர்ந்து
விழுந்தாலும் பெருமிதப்படுகின்றன
மண்ணை வளமாக்க
மண்ணுக்காய் தம் அர்ப்பணிப்புக்கு

காலந் தாழ்த்தி உணர்ந்த
நெகிழிப் பூக்கள்
வெட்கப்படுகின்றன
மண்ணைத்தாம் நஞ்சாக்குவதற்கு

மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல
ஆன்றோர் வார்த்தை அமுதமாய்
நீடுவாமும் நெகிழிப்பூக்களின்
காதுகளில் பறையாய் அறைகின்றன.

வண்ணத்துப்பூச்சி

வண்ணச் சிறகடித்து
 கண்கள் கிறங்கடிக்க
 வண்ணப் பூக்களின்மேல்
 தேன் குடிக்க அமர்ந்து
 உறிஞ்சிஉறிஞ்சிப் பார்த்து
 ஏமாந்து மிரண்டு போனது
 எங்கே தேன் எல்லாமே
 எல்லாமே வற்றிவிட்டதோ
 எனக்கு முன்பாகவே
 இன்னொரு வண்ணத்துப்பூச்சி
 அருந்திவிட்டுச் சென்றதோ
 அடுத்த மலருக்குத் தாவி
 தாவித்தாவி குழம்பித்தவித்து
 ஏமாந்து களைத்தது
 நெகிழிப்பூக்களின் மேல்
 அமர்ந்த வண்ணத்துப்பூச்சி.

பீனிக்ஸ் பறவையாய்

அக்கினி வளர்த்து
அம்மி மிதித்து
பெற்றவர்களுடன் சேர்ந்து
உற்றவர்களும் சேர்த்து
வைத்த உறவைத் தள்ளி
கைத்த உறவாய் தூரமாக்கி
நிறம் மாறி நீர் போனதால்
நிறம் மாற நானும் போவதில்லை
மாறாய் வலிந்து திணித்த வலிகளை
மனக்கடலில் நானும் புதைத்துவிட்டு
மீண்டெழுவேன் பீனிக்ஸ் பறவையாய்.

வெறிச்சோடிப்போகிறது

அர்த்தமில்லாத சில சண்டைகள்
 அர்த்தமான ஆயிரம் சந்தோஷங்களை
 அள்ளி வெளியே போட்டுவிடுகிறதே
 அன்பு அக்கறை காதல் எல்லாமே
 அர்த்தமற்ற சண்டைகளின் பின்னே
 ஓடி ஒளிந்திட நான் என்ற
 அகம்பாவம் மட்டும் நின்றிட
 எல்லாமே வெறிச்சோடிப்போகிறது
 நிகழ்ச்சிகள் நடந்துமுடிந்த மண்டபமாய்.

கல்லைகள் உயிர் பெற்று

கல்லறைகளின் உள்ளே கரைந்து போகாமல்
கண்முடித் துயின்றவர்களின் கல்லறைகள் உயிர் பெற்று
கரைந்தவர்கள் கண்முன் வந்து நின்றால்
கண்ணான பெற்றோரின் கண்ணீர் பறந்தோடும்
கண்மணி மனைவிகளும் கானம் இசைத்திடுவர்
கட்டிமுத்தான செல்வங்கள் கட்டியே அணைத்திடுவர்
கண்கட்டிவித்தைபோல கல்லறைகளில் கண்துயில்வோர்
கல்லறைகள் உடைந்து கண் முன்னே வரவேண்டும்.

வாழ்வதுதான் எப்படியோ?

பக்கத்து வீட்டுக்காரனும்
 பள்ளி ஆசிரியனும்
 சின்னஞ்சிறு மலர்களை
 சிதைக்கும் இச்சமூகத்தில்
 வண்ணக் குழந்தைகள்
 வாழ்வதுதான் எப்படியோ?

றோட்டினிலே அங்கிளும்
 வீட்டுக்குள்ளே மாமாகூட
 நம்பியே செல்லமுடியாத
 நம்பகமற்ற இவ்வுலகில்
 பெண்சிறார்கள் எப்படித்தான்
 பெருமையுடன் வாழ்ந்திடலாம்?

உள்ளம் முழுதும் அழுக்குடனான
 உறவுகளென்று மதிக்க முடியுமா?
 வெற்றுடம்பை நினைத்து வாழும்
 வெறிபிடித்த ஆண்களிடையே
 அரும்பாத மலர் கூட
 அருவருப்பாய் சிதைகின்றதே.

அனுசரணை தாரமம்மா

உம் உடற்கூட்டில் நான் அரவணைக்கப்படுகின்றேன்
 உம் உணவுச்சாரத்தில் அமிழ்ந்தெழுகின்றேன்
 உம் உணவுச் சக்தியெல்லாம் நான் உணவாயருந்தி
 நீருக்குள் நீந்தியபடி குளிர் தெரியாமல் உம்கணகணப்பு
 நான் அங்குமிங்கும் அசைந்தாட வலிக்கிறதா
 உந்தனுக்கு

வலி மறக்க நீரும் தடவித் தடவி மகிழ்கின்றீர்
 துள்ள நான் மறந்தாலே துடிதுடித்து சோதித்து
 பார்க்கின்றீர்
 எத்தனை இரவுகள் எத்தனை பகல்கள் நானும்
 இந்தக்கர்ப்பக்கிரகத்தில் கண்திறப்பதும் மூடுவதும்
 காலம் போவது தெரியாமல் தவமாய் தவமிருக்கின்றேன்

அடைபட்ட அறைக்குள்ளே அழகாய் நான் காத்திருக்க
 அடிக்கடி நாட்கணக்கை எண்ணியெண்ணிப் பார்க்கின்றீர்
 உம் கும்பியின் பாரத்தை இறக்கிட நீர் துடிக்கின்றீர்
 உம்மடியில் தவழ்ந்திடவே நான்தானே முயலவேண்டும்
 தலைகீழாய் நின்றிருந்து முழுமூச்சாய் முயலுகின்றேன்

அம்மா நீரும் அனுங்காமல் அனுசரணை தாரமம்மா
 மூச்சைத் தம் பிடித்து தள்ளிவிடும் எந்தனையே
 மூச்சை நான் தம் பிடித்து வெளியினிலே வந்திடுவேன்
 வெளி வந்த பின்னாலே அள்ளித்தருவேன் ஆனந்தத்தை
 அள்ளிஅணைத்திட்டே அன்பு முத்தம் தாரமம்மா.

எந்த வலைத்தளம்

மகனே கொஞ்சம் கவனம்
பார்த்து வண்டியை ஓட்டு
என்று கனவில் கூறிய
தந்தையின் அருபப் பேச்சு
மனதின் மத்தியில் நிற்க
மயிரிழையில் தப்பினான் மகன்

பாயாசம் காய்ச்சிவிடும்
என் பேத்தி பெரியமனிசியாகிவிட்டாள்
என்று கனவில் தந்தை கூறியதில்
திடுக்கெட்டெழுந்து உண்மையிலே
மகள் வயதுக்கு வந்ததை மகளால்
இன்னும் நம்பவே முடியவில்லை

அம்மாவைக் கூட்டிப் போகிறேன்
என்று தந்தை கனவில் கூறி
அடுத்த நாளே அம்மா உயிர் பிரிய
அக்கறைபுடன் இருக்கும் உறவு
பிறவி யறுத்தும் என்றும்
உறவுகளுடன் வாழ்கின்றனரோ

தம்பியைப் போய் பாரென்று
மகளுக்கு தாய் கனவில் ஆணையிட
மெய்யாகவே தம்பி நோயில் வாடிட
எப்படி இன்னும் நம் முன்னோர்
எங்களோடு வாழ்கின்றார்கள்
உயிருடன் இல்லையென்றாலும்

இன்னும் எம் முன்னோர் எப்போது
இறந்தாலும் எம்மோடு வாழ்கின்றார்கள்
புரியாத புதினென நினைத்திட்டாலும்
எங்களுக்கும் அவர்களுக்குமான
உள்ளார்ந்த உணர்வு இந்த தலைமுறைக்கு
சொல்லிப் புரிய வைக்க முடியலையே

உயிர் பிரிந்து சென்றிட்டாலும்
அவ்வப்போது அக்கறையுடன்
வழிகாட்டிச் செல்லும் முன்னோருடன்
இணைப்பை ஏற்படுத்திட
அடுத்த தலைமுறைகள்
எந்த வலைத்தளத்தை
தேடிக் காத்திருப்பார்களோ?

அழிந்துபோக விடலாமா?

ஒற்றுமைப் பயிரை விதைக்க மறந்ததால்
வேற்றுமைப்பட்டு நிற்கும் ஈழத் தமிழினம்
ஆற்றுப்படுத்த எவருமின்றி நாடிழந்து
சுற்றும் இப்பூமியில் தவித்து நிற்கின்றோம்

வேற்றுமொழி இனத்தவரைவிட
சுற்றும் தாழ்ந்திடவில்லை நம்மினம்
தோற்றம் பெற்ற மூத்த தமிழ்க்குடி
ஏற்றமின்றி அழிந்து போக விடலாமா?

எங்கள் வருங்கால சந்ததிக்கு
தங்கள் பூமியைத் தாங்களே ஆள
எங்கள் பங்களிப்பாய் தமிழ்நாடுபெற்றிட
நாங்கள் வழி சமைக்க வேண்டாமோ?

குளிர்காற்றை சுவாசித்தபடி

விமானம் ஏறுகின்றான் மகன்
நாளையோ நாளை மறுநாளோ
அவன் இருக்கப் போவது
வேறேதோ ஒரு உலகம்
வேறு வானம் வேறு நிலம்
வேறு காற்று வேறு நீர்
ஐம்பூதங்களுமே வேறுவேறாக
அவன் மட்டும் தன் நாடு
தன் வீடு தன் உறவு என்று
வாழ்ந்து கொண்டிருப்பான்
அன்னிய குளிர் காற்றை சுவாசித்தபடி.

கவிதை

மயிலிறகுச் சொற்களால்
மனதை மயக்கும் எழுத்துக்களால்
எழுதினால் மட்டுமே கவிதையல்ல
மனதை உடைக்கும் கல் சொற்களால்
எழுதி யார்யார் மனதையோ
செம்மைப்படுத்துவதும் கவிதைதான்

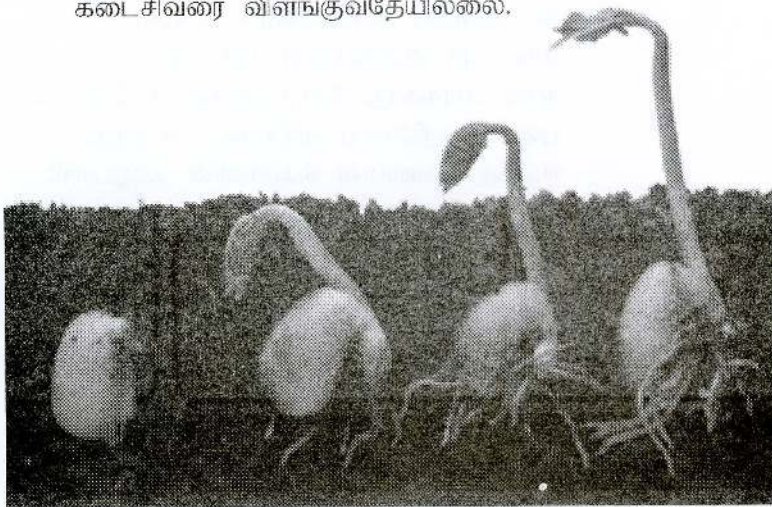

மரங்கொத்தி

மற்றவர்கள் மனதை
மரங்கொத்திப் பறவைபோல்
கொத்திக்கொத்திக் காயப்படுத்தி
காயப்படுத்துதலுக்கு பலவகை
நியாயங்கள் கூறித் தம்
உள்ளத்துக்கு தீனி போட்டு
உறவுகளைத் துரமாக்கி
உண்மையில் காண்பது என்னவோ

விதை

விதையிலிருந்து செடியும்
 செடியிலிருந்து கிளையும்
 கிளையிலிருந்து காயும்
 பிரிவது போலவே
 தாயிடமிருந்து பிள்ளைகள்
 விலகிச் செல்வது
 தவிர்க்க முடியாததாகி
 மண்ணுக்குள்ளே புதையுண்டு
 மௌனமாய் தவமிருக்கும்
 மரங்களின் விதைகள் போல்
 தாய்மையின் அருமை
 செடிக்கோ கிளைக்கோ
 காய்க்கோ பிள்ளைகளுக்கோ
 கடைசிவரை விளங்குவதேயில்லை.

பேய்க்கதை

பேரன் பேத்திகளை அழைத்தார் தாத்தா
 ஆர்வமுடன் ஓடி வந்தனர் எல்லோரும்
 கதைகள் பலவும் கேட்டிடவே
 புராணக்கதைகள் இதிகாசங்கள்
 பஞ்சதந்திரக் கதைக ளென்று
 எல்லாமே கூறி முடிந்துவிடவே
 இனியென்ன கதை கூறப் போகிறீர்கள்
 கேட்ட பேரப் பிள்ளைகளுக்கு
 உற்சாகத்துடன் கூறினார் “பேய்க்கதை”
 பேய்களைப் பார்த்தீர்களா தாத்தா
 கேட்டனர் பிள்ளைகள் ஆர்வமுடன்
 நான் பார்க்காத பேயா எத்தனை பேய்கள்
 புகையிரதநிலைய வீடுகளில் வாழ்ந்த
 எனக்கு எவ்வளவு பேய்களின் அனுபவம்
 பேத்தி கேட்டாள் ஏன் தாத்தா
 பயமுறுத்தும் பேய்க்கதை வேண்டாமே
 கடவுளைப் பார்த்தீங்களா நீங்க
 திடுக்குற்ற தாத்தா சொன்னார்
 பேய்கள்தான் நாட்டில் நிறைய
 கடவுள் இலகுவில் வரமாட்டாரே.

மக்களுக்காய் மரணித்த

என் ஆருயிர்க்கணவனே
எம் மண் எம் மக்களென்று
மக்களுக்காய் நீர் போராடி ஈழ
மக்களுக்காய் மரணித்தீர்
எம்மக்கள் நிம்மதியாய் உறங்க
நீங்கள் உறக்கமின்றி போர்புரிந்தீர்

இன்று அவர்களுக்காய் உயிர்நீத்த
உங்களை மறந்துவிட்டார் எம்மக்கள்
போராளிக்குடும்ப மென்று ஒருகாலம்
பெருமிதமாய் வாழ்ந்த எம்மை இன்று
ஒதுக்கியே வைத்துவிட்டார் உம்மக்கள்
ஒதுங்க இடமின்றி தவிக்கின்றோம் நாம்

இருந்தெழும்ப வீடுமில்லை
ஒரு வருமானமும் எமக்கில்லை
போர் தந்த பரிசாக அங்கங்களிழந்து
போராடும் எமக்குதவ உம்மக்கள் தயாரில்லை
நீர் எமைத் தவிக்கவிட்டு மறைந்துவிட்டீர்
நீர்தந்த குழந்தைகளுடன் அல்லாடுகின்றேன் நானிங்கு

நீர் துரோகியாய் மாறியிருந்தால்
ஒருமாடிவீட்டில் வாழ்ந்திருப்போம்
இன்று தங்குவதற்கு இடமுமில்லை
தகரக்கொட்டைகளில் வாழுகின்றோம்
தவிக்கும் எம் துயர் தீர்த்திடவே
தயாராயில்லை நம் ஈழமக்கள்

நன்றி கேட்ட இவர்களுக்காய்
நல்லுயிரை மாய்த்தெம்மைத் தவிக்கவிட்டவர்
நாங்களும் வாழ்ந்துகாட்டுவோம் இவர்களுக்கு
நம்தலைவர் நமக்கீந்த மனவறுதி தைரியம்
நமக்கது போதும் உயரம் தொட வைப்பேன்
நம்சமூகம் உதவிட்டால் உலகத்தில்
உயர்ந்திருவோம்

உதவுங்க ளென்று கைநீட்டும் எண்ணமில்லை
உதவுகின்றோமென்று உறவுகள் ஓடிவந்தால்
உதவும் கரங்களை இறுகவே பற்றி நாடும்
உயரத்தில் நம் செல்வங்களை உன்னதமாய்
உம் பெயர் சொல்லி ஏற்றிவைப்பேன்
உறுதியுடன் செயலாற்றிடுவேன்.

குழந்தைகள் உலகம்

குழந்தைகள் உலகம் சிறுவட்டமாக
தாலாட்டும் தொட்டில்கள் மருக
தாலாட்டுப் பாடல்கள் மறைய
குழந்தைகள் உலகம் சுருங்கிவிட்டது

தாத்தா பாட்டிகளின் கதைகள் அருக
குடும்பங்களிலே உறவுகள் குறைய
பெற்றோர் குழந்தைகள் உறவுகள் விலக
குழந்தைகள் உலகம் சுருங்கிவிட்டது

அறியாத வயதிலே உறவுகளை விடுத்து
அறிவு என்ற அறிதிறன்பேசி (smart Phone)க்குள்
தங்களைத் தொலைத்து விட்டு
குழந்தைகள் உலகம் சுருங்கிவிட்டது

பாடங்களின் சுமையை சுமக்க முடியாமல்
ஓடிவிளையாடும் விளையாட்டுகள் குறைந்து
உலக விளையாட்டுகளை பார்ப்பது மட்டுமே
குழந்தைகள் உலகம் சுருங்கி விட்டது

முன்னேறும் பாதையில் போட்டிகளின் மத்தியில்
ஓடியோடி தம் முன்னேற்றம் தேடும் பெற்றோர்
குழந்தைகளிடம் விதைக்கவேண்டியதை மறந்ததால்
ஓ' குழந்தைகள் உலகம் சுருங்கியே விட்டது.

ஓயும் வயதினிலே

ஓடிவந்த நாடுகளில்
தஞ்சமடைந்தோருடனே
ஓட்டி வந்த பெற்றோரும்
ஓட்டாது தவிக்கின்றாரின்று

ஆரம்ப நாட்களிலே
ஆசையுடன் வாழ்ந்து இன்று
ஊர் நினைவில் நாட்களையும்
எண்ணி ஏங்கி வாழுகின்றார்

தாய் மண்ணைத் தேடி
தவித்து மனதழுது
ஓய்ந்து நிற்கின்றார்
ஓயும் வயதினிலே

வந்த இடத்தினிலே
ஓட்டவும் முடியாமல்
வாழ்ந்த மண்ணை எண்ணி
வாழுகின்றார் வாழும் நாட்டில்.

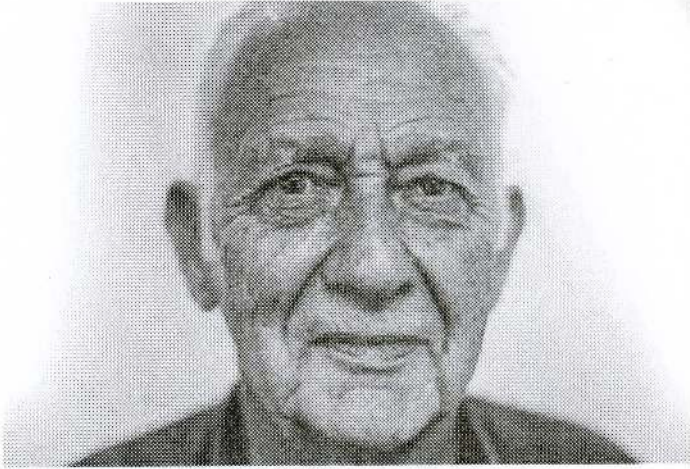
தாய்மொழி தமிழை மறந்தால்

வதிவிட மொழி அவசியந்தான் ஆனால்
 கதியில்லையே தாய்மொழி மறந்தால்
 தாய்மொழியை வாழ்விடமொழி தின்றால்
 வாய்மொழியாகவேணும் தமிழை மறந்தால்
 தமிழனை அழிக்க யாருமே தேவையில்லை
 தமிழ்மொழி மறந்தால் தமிழினம் அழியும்

நாளைய சந்ததி தமிழை மறந்தால்
 இளைய தலைமுறை தமிழை புறந்தள்ளினால்
 இழந்திடுவர் தம் அடையாளத்தையே
 முகமிழந்த மனிதராய் வாழுமிடத்தினிலே
 அகமழிந்து வாழ்வர் இது பொய்யல்ல
 சுகமட்டும் வாழ்வல்ல தம் அடையாளம் இல்லாமல்
 மண்ணும் மொழியுந்தான்
 மனிதனுக்கு விலாசம் தரும்
 மண்ணையும் மறக்காமல்
 கண்போன்ற மொழியையும்
 மறக்காது காத்திட்டால்
 திறக்குமே புது உலகம்.

ஒளிந்திருக்கும் ஆன்மீகம்

ஆன்மீகம் என்பது
மனிதத்தை தெய்வீகமாக்குவது
இன்று ஆன்மீகம் புரோகிதர்களினதும்
போலிச் சாமியார்களினதும்
கூடாரமாகப் போய்விட
சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும்
முண்டியடித்து முதலிடம் பெற்றிட
வேண்டுகல்களும் பிரார்த்தனைகளும்
ஆன்மீகமாக இல்லாமல் மாறிவிட
நம் ஆசைகள் ஆலயங்களின்
பலிபீடத்தில் ஏறி நின்று
நர்த்தனமாடுகின்றன.

எங்கே என் தாத்தா

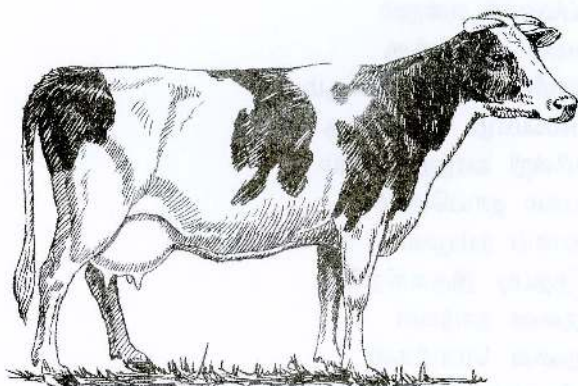
தாத்தாதான் இக்கோயிலின்
 மூலவிக்கிரகமாம் சக்தி வடிவத்தை
 வடிவமைத்த சிற்பி என்று
 பெருமையுடன் கூறினார் அம்மா
 ஆனால் தேடித்தேடிக்
 களைத்துவிட்டேன்
 தாத்தாவின் பெயர் எங்கே
 எல்லா இடமும் ஆலயமமைத்தவர்
 மகேஸ்வரன் என்ற தனவந்தர்
 அழகு விக்கிரகத்தை
 அருள் வடியும் வதனத்தை
 பக்தர்களுக்கெல்லாம்
 அள்ளி வழங்கும் கைகளை
 பார்த்துப்பார்த்து செதுக்கிய என் தாத்தா
 தனவந்தர் மகேஸ்வரனுக்குள்
 மறைந்து விட்டாரே.

மொழி அவசியமா?

கீச்சீச் என்று கத்தும்
சின்னஞ்சிறு குருவியே
என்மொழி அறியா நீயும்
உன்மொழி அறியா நானும்
எப்படி நண்பர்களானோம்
உனக்காகத் தானியங்கள்
பரப்பிக் காத்திருக்கும் என்னை
உண்டுவிட்டு நன்றியுடன்
பார்க்கும் உன் பார்வையில்
நம் நட்பு தெரியவில்லையா
இங்கே மொழி எங்கோ
ஓடி ஒளிந்திட நம்நட்புக்கு
மொழி அவசியமேயில்லையோ?

தாய்மொழித் தாகம்

தாய்மொழி இல்லாது
 வாய்மொழி என்றும்
 அடிமை வாழ்வுக்கு
 கடினமின்றி வழிவகுக்கும்
 அயல்மொழி பேசியிங்கு
 பயமின்றி வாழ்ந்திடினும்
 தாயகம் தாய்மொழி
 தாகமாய் நம்முள்
 தவித்தபடி இருக்கிறதே
 எத்தனை நாடுகள்
 எத்தனை மொழிகள்
 ஏத்தி நாம் வாழ்ந்திடினும்
 தாய் மொழித் தாகம்
 வாய் மொழியில் தீருமா?

பசு பால் தருமா?

பசு பால் தரும்
பாலகன் படிக்கின்றான்
அம்மா சிந்திக்கிறாள்
பசு பால் தருமா?
கன்றுக்கு வைத்திருக்கும்
பசுவின் பாலை
நாம் எடுக்கின்றோமா?

பூமாதா மூச்சுத் திணறுகிறார்

ஏர் இல்லாமல் இயந்திரத்தால்
 சூடேற்றப்பட்ட மண்ணில்
 தானியங்கள் காய்கறிகள் மேல்
 இரசாயன மருந்துகள் தெளிக்கப்பட்டு
 செழித்து வளர்ந்து பணமாக்கப்பட
 அழிகிறார்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு

காய்கறிச்செடிகள் விடும்
 மூச்சுக்காற்றினிலே
 பூச்சிக்கொல்லிகளின் மணம்
 பச்சென்று பரவி சூழலை நஞ்சாக்க
 மிச்சமே இல்லாமல் பூமி நஞ்சாக
 மூச்சுத் திணறுகிறார் பூமாதா

பூமியின் பிராண சக்தியை
 உமிழ்ந்தெடுக்கும் கிருமிநாசினிகள்
 ஒருசில உயிர்களை அழிக்க
 இரசாயனபாதிப்பால் புதுஉயிர்கள்
 பரவலாகத் தோன்றிடவே
 பூமாதா மூச்சுத் திணறுகிறார்.

இயந்திரமாய்

வியத்தல் என்பது
பொய்த்துக் காணாமல் போக
எதைப் பார்த்தும் ஆகா
என்று இரசித்துப் பார்த்தல்
எங்கோ தொலைந்து போக
மனித இனம் முழுவதும்
இயந்திரத்தனமாகி விட
இரக்கம் அன்பு பாசம்
யாவுமே காணாமல் போய்விட
இயந்திரங்களுடன் உறவாடி
இயந்திரமாக நாம் மாறிவிட்டோமா?

ஹல்மதுலை மண்சரிவு

இலங்கையின் வருமானத்தை
 தம் தோளில் சுமந்தவர்கள்
 மலைகளின் சரிவுகளிலே
 சடுதியாக மறைந்தார்கள்
 அலைகளின் நடுவினிலே அன்று
 அள்ளாண்டு போனவர்கள் போல்
 மலைகளின் மடியினிலே
 மண்மூடி சமாதியாகிப்போனார்கள்

பொருளாதாரத்தை இன்றும்
 துக்கி நிறுத்தி நின்றவர்கள்
 இருந்த இடம் தெரியாமல்
 மண்ணின் அடியினிலே
 உருக்குலைந்து போனார்கள்
 உழைப்பை மறந்து போனார்கள்
 குருதியுறைந்து மண்ணோடு மண்ணாக
 மண்சரிவில் மாண்டார்கள்

முள்ளிவாய்க்காலில் அன்று
 புதையுண்ட மக்கள் போல்
 மூடிய மலைகளுக்குளின்று
 மூடுண்டு போனார்கள்
 மண்வெட்டி பண்படுத்தியவர்கள்
 மலைத்தாயின் சீற்றத்தால்
 கண் திறக்கும் நேரத்திற்குள்
 மண்மூடிப் போனார்கள்.

மனசு வலிக்கிறது

மனசு வலிக்கிறது
மறக்கத் துடிக்கிறது
ஆனாலும் முடியவில்லை
நினைவுகள் மீண்டும்
என்னில் வந்து மோதுகின்றன
உடல் உறுப்புக்கள்
இல்லாமல் போவதுபோல்
இந்தப் பாடும் மனமும்
அழிந்து போகக் கூடாதா
நடந்தவற்றை மறப்பதற்கு
மருந்து இருந்தால் சொல்லுங்கள்
முள்ளிவாய்க்கால் கொடுமை
முள்ளாய் நெஞ்சில் குத்த
உயிர்ப்பலியான உறவுகளை
துடிதுடித்திறந்த உறவுகளை
உறக்கத்தில் கூட என்னால்
மறத்திட முடியவில்லை
எரியும் அந்த நினைவுகளால்
பரிதவித்து துடிக்கிறது.

அன்பு மகனுக்கு

அன்பு மகனுக்கு
 அம்மா எழுதும் கடிதம்
 உடல் வருந்தி உழைத்து
 ஆழ்உறக்கம் கொண்டெழும்பி
 பசித்தால் மட்டும் புசித்து
 இரசாயனக்கலவை உணவைவிடுத்து
 இயற்கை உரமுட்டிய உணவை உண்டு
 சுவையூட்டி நிறமூட்டிகளைத்தவிர்த்து
 நாளை அளவுடனே பயன்படுத்தி
 அளவோடு உண்டு நீர்மிக அருந்தி
 பழங்களை நீயும் உணவுக்குமுன் அருந்தி
 வாரத்திலொருநாள் வயிற்றுக்கு ஓய்வுகொடுத்து
 நீராகாரம் எப்போதும் மிகவுமே அருந்தி
 உடல் முழுவதும் சூடு தணிய
 எண்ணெய் வைத்து சிரசு நீராடி
 புலால் உணவை என்றுமே விடுத்து
 கடலுணவை அளவோடு உண்டு
 குடல்புண் நீர்மீவு இரத்தமுத்தம்
 கொலஸ்ரொல் என வகைவகையான
 நோய்கள் உன்னை அணுக விடாது
 உடல் முழுதும் நோயின்றி
 உடல் மனவளத்துடன்
 வளமாக நலமாக வாழ
 வாழ்த்தி விடைபெறுகின்றேன் மகனே.

வாழ்க்கை

உணவை உள்ளே தள்ளி
உணவுக்கழிவை வெளியகற்றி
பண்டிகைகள் கேளிக்கைகள்
பணம் ஆடையாபரணம்
இதுவா ஒருவரின் வாழ்க்கை
இதுக்கும் மேலாக
துன்புற்றோருக்கு உதவி
துன்புற்றவர்கண்ணீர் துடைத்து
பிறருக்கு எந்தவகையிலும்
முறைகேடு செய்யாமல்
முடிந்தவரையில் நன்மை செய்து
மடிந்து போவது தான்
மனநிம்மதி தரும்
உண்மையான வாழ்க்கை.

எங்கே போகிறார்கள்?

அன்பைக் காட்டவும் செலுத்தவும் மறந்து
 ஆக்கங்களுக்கு மட்டுமே புத்தியை வளர்த்து
 இயந்திரங்களின்மீது கணினிபால்
 ஈர்க்கப்பட்ட இளைய சமூகம்
 உறவுகளை இணைக்கும்
 ஊரவர்களிடம் தம் உறவை
 என்றுமே தம்மிடையே
 ஏற்றிட மறந்து போய்
 ஐதாக இடைவெளி விட்டு
 ஒன்றாய் இணைய மறந்து
 ஓ நம் இளையவர்கள் எங்கே போகிறார்கள்?

இந்நூல் ஆசிரியர் திருமதி கமலினிகதிரின் இரண்டாவது புத்தகம் இக்கவிதை நூல்.. இவர் எழுதிய பாடல்கள் இறுவட்டாக வெளியிடப்பட்டு அந்நிதி அக்கரைப்பற்று அம்மன் மகளிர் இல்லத்துக்கு நன்கொடையாக வழங்கப்பட்டது. இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பும் இக்கவிதை நூலும் ஒன்றாகவே வெளியிடப்பட உள்ளன. இதனால் கிடைக்கும் பணமும் தாயக உறவுகளுக்கே செல்ல இருக்கின்றது.